

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Apart žmonis pasiekiančių nelaimių, Maskolijos valdžios puses, Maskolijai persekioja dar gamtiskos nelaimės: rodosi net gamta persekioja Maskoliją užtai, kad jos gyventojai kenčia tokią netikąsą caro valdžią, kokiai lygios jau civilizacijoje kraštuose niekur daugiau nėra; net pusiau civilizuoti kraštai įveda pasavę geresnę tvarką, bet Maskolijoj caras stengiasi visokiais būdais sugrąžinti senąją tvarką, nors jos netekimui net tamsūs kaimiečiai jau gerai supranta. Net gamta, siųsdama visokias nelaimes ant Maskolijos žmonių, stengiasi mat į miegą įpuolusius žmonis priekelti ir privesti juos kovoti su svarbiausia visų nelaimių priežastimi — neaprubėžiuota caro ir biurokratijos savivalia. Bet ar prikelis? Be išvertimo dabartinės tvarkos Maskolijos žmonės geresnės ateities negali sulaukti.

Viena iš gamtos atsiųstų nelaimių kankinančių Maskolijos gyventojus — yra neudėrežijimas laukuose ant didelių plotų rytinės Maskolijos; kita gi nelaimė — yra besipalpinanti Maskolijoj cholera. Nė vienai, nė kitai nelaimėi caro valdžija ne moka, kaip reikiant už akių užbėgti, ne moka nuo jų žmones apsaugoti. Neudėrežijai ir badas kas metai pasiekia didelius Maskolijos plotus, o vienok biurokratijos valdžia iki šiol neįsistengė žmones, pakeldama žemdirbių, apsaugoti nuo tos nelaimės, priešingai, augstas užimanti vietą urėdinkai tik laukia bado metų, kas tas jiems suteikia progą prisistiepti kisenius pinigais paskirtais baduolių maitinimui.

Nors kartais teismai ir nubaudžia per daug begėdiškai pasielgusius su viešais pinigais urėdinkus, bet caras tokiems net per tankiai atleidžia prasižengimus ir tai labiausiai tokiems, kurie atsizvėję žmonių pančiojimu. Ne per seniai antai pagarsėjęs padėjėjas vidaus ministerio Gurko, sunus buvusiojo Lenkijos general-gubernatoriaus, pašlavė milijonus rublių paskirtų baduolių maitinimui. Senatas jį pasmerkė išvėjimu nuo vietos, bet dabar laikraščiai rašo, jog Gurko ne tik carui liko nuo senato uždėtos baismės paliosuotas, bet jam nori vėl pavesti augstą ir įtekmingą urėdą. Taigi išpuola, jog caras apgina blogai, nedorai besielgiančius urėdinkus ir tokiu būdu demoralizuoja, doriskai puldo visus urėdinkus, o per juos, žmona, ir visus ukėsus.

Antra Maskolijai pasiekusi nelaimė, cholera, platinasi vis labiau ir labiau, o sudemoralizuoti urėdinkai ir jai nemoka, kaip reikia kelio užbėgti. Ir daug pinigų paskirtų kovai su cholera, be abejonės, žuva urėdinkų kiseniuose. Kadangi ir šitame atsitikime yra proga pasinaudoti iš gamtos atsiųstos nelaimės, tai caro tarnai, matyt, nesistengia epidemijai kelti užstoti. Cholera apsišėlė pirmiausiai rytinėse Maskolijos gubernijose, o iš jį išsiplatino į visas puses. Pasiekė jį jau Kijevą ir net Maskolijos sostą — Peterburgą. Kadangi aiškiai matoma, kad valdžia ne įstengia ją sustabdyti, tai baimė apėmė visus kaimyniškus kraštus. Prusai ir Austrija uždėjo jau kvarantiną ant ateinančių iš Maskolijos keleivių. Parbučiuose parengę specialias apsigusius stacijas. Mat kaimynai neužsikiti Maskolijai ir griebiasi saviškių priemonių atsiginimui nuo choleros.

Du svarbiausieji vadovai rėmusios randa partijos spalininkų, atstovai trečiosios dūmos — Gučkov ir Uvarov laiko dabartinę prietikius Maskolijoj labai pavojingais. Uvarov nežiuri carą, jog jis rengiasi panaikinti visas žmonėms pripažintas laisves. Ar tas jam pasiseks, tas, žmona, pačis nuo Maskolijos žmonių: jeigu jie miegos ir toliau, tai biurokratams pasiseks, su caro pritarimu atšaukti visas tas laisves, kokias žmonijai sukliūdo laike, baimės apimti, jiems pripažino; jeigu gi žmonės, supratę savo mirties, vėl sukils,

carui atseis žmonėms duoti tą, kas jiems yra reikalingu. Gučkov ir Uvarov nurodo ant to, kad dabar caras su savo šeima, vėl rengiasi keliauti ant jurių ir tai ilgesniam laikui pasivažinėti. Savo vietoj jis nori valdžią sudėti į rankas didžiausio reakcionieriaus, kunigaikščio Nikolajaus Nikolajevičio, kuriam netruksta drąsos, bet užtai jam trūksta doros supratimo. Caras jį jo rankas nori sudėti niekieno neaprubėžiuotą valdžią, taigi padaryti jį diktatoriumi, kuris, niekieno nesiklauses, su kariūmenės pagalba bandytų viską panaikinti, ką caras, žmonių prievartos, iš baimės jiems davė. Bet tokią diktatūrą nori gauti ir Stolypin. Dabar eina varžytinės tarp kunigaikščio Nikolajaus ir Stolypino. Jeigu paskutinis paims viršų, tai visi jį paliks bent tokią netikąsą dūmą, kokią dabar yra; jeigu gi caras valdžią sudės ir rankas kunigaikščio Nikolajaus, iš senųjų laisvių neliks nieko, viskas sugrįž į senas neaprubėžiuotas biurokratų savivalios laikus.

PRANCUZIJA.

Vokietija ir Prancuzija sutrukdė diktai kariūmenės ant rubežiaus ir atliko manevrus, kurie buvo perstatymu tikro karo tarp Prancuzijos ir Vokietijos. Po manevrų vokiškos kariūmenės, kuriuose dalyvavo Vokietijos cecorius, jis norėjo automobiliu pervaziuoti per Prancuzijos rubežius, kad galima būtų nuo augsto kalno apžiūrėti aplinkines. Prancuzai, išgirdę apie cecorius norus, paskyrė jo apsaugojimui žandarus ir slapčius agentus ir noriai sutiko jį išleisti, bet jis visgi, matyt, pabugo pasėkmių perzengimo prancuzišką rubežius. Mat nuo 1867 m. kaip po svečias nieks iš Vokietijos valdono ne atsilankė Prancuzijoje, 1870 m. jie buvo Prancuzijoje kaip jos priešai. Cecorius už prielankumą padėkavojo raštu Prancuzijos valdžioms, bet ne dryso jos rubežius perzengti.

Ant Vokietijos reikalavimo, kad didesės Europos tautos Morokko sultanų pripažintų Mulai Hafigą be jokių pasargų, atsakė jau Ispanija ir Prancuzija. Abidvi šios viešpatystės reikalauja, kad Mulai Hafig pirmą pripažintų visus nutarimus Algecirais konferencijos. Nė Prancuzija, nė Ispanija pirmą pripažinimo Mulai Hafigą nereikalauja užmokėjimo užėmimo Casablancos lėšų, kurios siekia 20 milijonų doliarų, bet tą klausimą išrišti Prancuzija palieka vėlesniam laikui, kada Mulai Hafig užims sostą. Jis dabar jau Prancuzijos konsuliui Tangere atsiuntė laišką, kuriuonį praneša, jog terptautiškiems prietikiams priima nutarimus Algecirais konferencijos.

Sulyg atėjusių paskutinių iš vidurinės Afrikos žinių, Prancuzijos valdyboj Kongo prieš baltpravius pasiekė čiabuvių negrai. Viena apskritį jį laiko apstoje į vieną vietą suvytus europiečius. Jų išliuosavimui išsiuntė prancuzišką kariūmenės dalį, kuri savo kelionęj turėjo nemažai susirėmimų su sukiličiais, kuriuose iš abiejų pusių krito ne mažai žmonių.

Nors prietikių tarp Vokietijos ir Prancuzijos dar vis negeriausi, nors laikraščiuose dar vis traukia iš smarki popierinė kova už Morokko, bet visgi jie eina gryn. Matyt jau noras užmegsti draugiskus, kaimyniškus ryšius. Dabar antai Prūsų apšvietimo ministeris D-ras Holle atsišaukė į Prancuzijos ir Anglijos mokyklų užveizdas, užmanydams įvesti pastovų apsimainymą mokytojųs mergaičių mokyklose. Apie tai dabar prasidėjo tarybos tarp Prancuzijos ir Vokietijos. Prancuzija siūstų savo mergaičių mokyklų mokyklas kas metai į Vokietijos mokyklas mokyti, Vokietija gi siūstų savo mokytojas į Prancuzijos mokyklas. Tas budas būtų naudingas abiem kraštams, kadangi nėra mat ir augščiausiai civilizacijoj pakiliusio krašto, kurio nuo kitos tautos neturėtų pasimokyti. Toks apsimainymas mokytojų geriausiai gali suartinti tautas, pralaukti nesikentimus; galis palengvinti suradimą geriausio mokinimo ir lavinimo metodų.

PERSIJA.

Riaušės Persijoj nesiliauja. Sachas neįstengia ant revoliucijos viršų paimti, o visgi nenori prieš žmonių norus nusilenkti. Dėl trumparegystės ir užsispyrimo jis gali jau jeigu ne sosto netekti, tai bent kokią Persijos žemės šmotelį. Ypač aplinkinėse Tabris jam nesiseka. Pabaigoj pereitos sanvaitės Tabris aplinkinėse buvo kruvini mušiai tarp revoliucionierių ir prieš juos išsiųsto sachos kariūmenės vadovo Izzat Khan. Sacho kariūmenė likosi su visu sumušta. Likosi teipgi sumušta sukilusių kalmiečių kitas sachos vadovas — Ain-Ed Dvohas, kadangi jį negalėjo paremti Matu raiteliai, kuriuos teipgi sumušė sukilę, revoliucionierių besilaikanti gyventojai.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Neseniai Vilniaus miesto valdyba gavusi iš policijos surašą, kiek dabar esą gyventojų Vilniuje. Mat, norima įtaisyti kanalizaciją, vandens trauktuvai, elektros tramvajai. Taigi reikia žinoti, kiek bus reikalinga kasdien pritraukti vandens, kiek galėsia pelyti tramvajai, ir t. t. Esą jau prirengti projektai. Netrukus miesto valdyba užsiimsianti busimais išleidimais tiems sumanymams įvykinti. Miestui reikią pasikolinti ligi aštuonių milijonų rublių.

(V. 2.)

Išngiamojan pirmosios gimnazijos klason priimta 35 mokiniai; kandidatais lieka 24 mokiniai. Jie bus priimti, jei atsisiras liuosų vietų.

Antrosios gimnazijos išngiamojan klason priimta 36 mokiniai; del nebuvimo vietų pasilieka 30 vaikų kandidatais.

Išngiamojan klason realinės mokyklos priimta 13 mokiniai, kandidatais palieka 20; pirmojon klason priimta 13, kandidatais palieka 15.

Vilniaus, Kauno ir Gardino gubernijose jėvai uždėję vidutiniškai. Sieno pripausta esą mažia, negu pernai, kokių trečdaliu. Mieriai ir avizos — apigeria. Bulvės taip pat nė šio nė to uždėjęs. Tik Vilniaus gubernijoje vietose, kur kalmiai, nebuvimas lietus paženkes vasaraj. Žirnai sienuose gražūs užaugę, kalvose — vidutiniškai.

Vaisių visur pakaktinai užaugę. Agrastai dėlto apiblogę esą. Bet už tai vėsynų, aviečių, žemuogių, slyvų apčiai uždėję.

Kai kuriose vietose Vilniaus gubernijoje būvę cėmis pasodintų rugių. Labai nusisekė derlius.

I Varėną grįžta iš Amerikos labai daug pasiturinčių žmonių, kurie nemoka savo pinigais versties. Visi juos apgauna ant sienos, pavagia bagažą; sugrįžusius gi po kelionęj turėjo nemažai susirėmimų su sukiličiais, kuriuose iš abiejų pusių krito ne mažai žmonių.

Nors prietikių tarp Vokietijos ir Prancuzijos dar vis negeriausi, nors laikraščiuose dar vis traukia iš smarki popierinė kova už Morokko, bet visgi jie eina gryn. Matyt jau noras užmegsti draugiskus, kaimyniškus ryšius. Dabar antai Prūsų apšvietimo ministeris D-ras Holle atsišaukė į Prancuzijos ir Anglijos mokyklų užveizdas, užmanydams įvesti pastovų apsimainymą mokytojųs mergaičių mokyklose. Apie tai dabar prasidėjo tarybos tarp Prancuzijos ir Vokietijos. Prancuzija siūstų savo mergaičių mokyklų mokyklas kas metai į Vokietijos mokyklas mokyti, Vokietija gi siūstų savo mokytojas į Prancuzijos mokyklas. Tas budas būtų naudingas abiem kraštams, kadangi nėra mat ir augščiausiai civilizacijoj pakiliusio krašto, kurio nuo kitos tautos neturėtų pasimokyti. Toks apsimainymas mokytojų geriausiai gali suartinti tautas, pralaukti nesikentimus; galis palengvinti suradimą geriausio mokinimo ir lavinimo metodų.

(V. 1.)

IS DUBINGIŲ.

Vilniaus pav. Dubingių parapijoje viename sodzėje apie 40 žmonių susirėgę nematytu vidurių pavidimu (dizenterija); apie 10 jau esą nuo tos ligos mirusii. Liga einanti ir į kitus Dubingių parapijos sodzius.

(V. 2.)

IS KAUNO.

Kauno valstiečių bankas perkas du dvaru: Berzonų, Luokės parap., 606 dešimtinės, ir Degučius, Obelių parap., 249 deš. Lapkričio mėnesį tas pats bankas licituos 28 valstiečius, kurie pirkosi žemę bankui padedant: 9 Kauno pav., 1 Ukmergės, 1 Ežerėnų pav., 6 Sialučių pav., ir 10 Raseinių pav. Valstiečių bankas Kauno gubernijai bekratydam atėmė arti dvių šimtų rublių ir užsigynė. Jis sargybinius padavė į teismą, buvo tardymas, bet kad sargybinius nubastų — labai abejoju, nes jie jau seniai taip daro.

Rugpjūčio 15 d. caras pratęsė padidintosios apsaugos stovį Kauno gub. dar vieniems metams — ligi rugpjūčio 25 d. 1909 m.

Kauno vyskupijos valdytojas, vyskupas Cirtautas, per šv. Kazimiero draugijos susirinkimą pakėlė klausimą, kaip gerai liečios giesmės. Vyskupui patariant, buvo išrinkta komisija iš kunigo Al. Dambauskio, "Draugijos" redaktoriaus, kun. Laukaičio, "Vadovo" redaktoriaus, ir kun. Al. Petrulio, Nalibokų klebono (Vilniaus vyskupijos). Jiems pirmučiausia pavesta išdirbti tekstas, kurs tikty lietuvių kalbos įstatymams. Prireikus komisija gali pasikviesti pagelbon dar kitus lietuvių kalbos žinovus. Tą darbą atlikus, komisija ketina užsiimti išleidimu potėrių knygelės ir lietuviškų maldų knygos.

Maskvos pirklys Anat. Cudo kreipėsi į Kauno gubernatorių prašydamas, kad būtų jam leista įtaisyti važinėjimas automobiliuose tarp Ukmergės miesto ir Jonavos stoties (Liepojaus — Romų gelekelio).

Laikraščiai praneša sekančią atsitikimą Telsių apielikė: ukininkas A. Zaveckas iš Patelsės liepos 10 dieną žemiečių viršininkui atskundęs to žmonių, tarp kitų ir savo dukterį, kad jie esą žavėtojai ir pusantrų metų kaip jį vargina: savo žavėjimais jie norėję sunuodyti jį patį ir jo žmoną, dauzdydavo langus, nuodiję arklius ir galvijus, ir t. t. Dėl tų žavėjimų A. Zaveckas išleides visus 2 tukstantių rublių, kuriuos būvęs iš Amerikos atsiėmęs, ir dabar visai nusigyvenęs. Žemiečių viršininkas tą jo skundą atmėtęs.

(V. 2.)

IS PUMPENŲ.

Panevėžio pav. Adomavos sodzėj, turėdamas pyktį dėl daugybės bylų su Adomavos dvaruoko savininku Karalevičium, padavė vyresnybei skundą, kad Karalevičius sunus M. esąs didis revoliucionierius, kad 1903 metais būvęs pirmasis valstiečių sukilimo vadas ir kad turįs daug uždraustų raštų, ginklų ir t. t. Po įskundimu pasirašę kunigas X. broliai Jonas ir Juozas S., Mykolas, Ant. ir A. C.

Todėl liepos 15 d. policija pas Kar. darė kratą: paėmė vieną šautuvą, kelis numerius leistųjų laikraščių ir kelias nekalbas knygytes. Beto, paimta laikai ir nemažai rankraščių, kurių dalis jau tilpusi laikraščiuose, dalis da ne. M. Karalevičius nesusimtas.

Adatėlė.

(V. 1.)

IS BIRŽŲ.

Panevėžio pav. Rugpjūčio 17 d. atėjo iš Vilniaus ant vardo kun. Jakubėno telegramas su svarbia mūs šaliai žinia: Biržuose jau nuo 1 d. rugsėjo mėn. atsidengs miesto mokykla su naujųjų kalbų išgildymu. Daug naudos ji atneš mūs apygardai, nes biržėnams nebėrėks vaikus už 6 mylių, kaip iki šioliai buvo, į Kauskės mokyklą vežti. Didelis tame nuopelnas kun. Jakubėno, kurs buvo šio gūmanymo iniciatoriu, jam turinė tatti užtat "ačiū", nes daug trisro padėjo, kol pasisekė Biržuose buti norint didesnę mokyklą įkurti.

Prieg tam biržėnai tikis, greitame laike mokyklą į gimnaziją pavirsiant... Bet iki šioliai gera emė viešbutyje numerį. Po geros valandos tuodu jo draugu išbėgusiu iš numerio pranešusiu jo tėvams, kad sunus nusišovęs. Ką bereginti, būdę giminė ir pažįstamieje ir Jan C.

(V. 2.)

IS JONISKIO.

Sialučių pav. Joniškio miestelyje, jojant iš jomarko iš Mintaujos dviem ukininkams Melnių kaimo, Kilčiauskui ir Duobėdžiui, užpuolė du sargybiniu juos kratyti. Pas M. Kilčiauską rado revolverį, bet jis turėjo gubernatoriaus leidimą. Iš Kilčiausko sargybiniui bekratydami atėmė arti dvių šimtų rublių ir užsigynė. Jis sargybinius padavė į teismą, buvo tardymas, bet kad sargybinius nubastų — labai abejoju, nes jie jau seniai taip daro.

Vladas Gaidimonas.

(V. 1.)

IS UPINOS.

Raseinių pav. Naktį iš liepos 11 į 12 dieną užsidede miestelis. Ugnis išėjo iš vienos negyvenamos bakuzės (grįčiukės), kur gėrė keli girnuokliai. Sudėję apie 29 triobos, daugiausia žydų. Mat ką daro degtinė! Nors Upinos klebonas platinė blaivybę su prievarta, bet pasisekimo didelio neturi. Meskit, upiniečiai, degtinę gėrę!

(V. 1.)

IS JARBARKO.

Raseinių pav. Dega kunigaikščio Vasilėkovo miškai. Išdegę jau apie du valakus.

(V. 1.)

IS SVĖDASŲ.

Ukmergės pav. Alotų miške liepos 28 d. buvo vilkų medžioklė. Čia yra dar didelės valdžios girios, kuriose maišosi nemažai vilkų, ir kurie savo narsiais užpuolimais ant gyvulių nemažai įkirejo aplinkiniams gyventojams. Tie neprašyti svečiai neseniai atsilankė į tvartą naktį išpovė vieno ukininko avis ir pradėjo jau net lysti ir dienomis į bandas ir vogti nuo piemenų eriuks, o miške vieno triobelninko pasukinę karvutę papiovė. Taigi tiems nelabiemsiems pabaidyti š. m. liepos 28 d. buvo įrengta medžioklė. Susirinko nemažai iš aplinkinių dvarų su šaudyklėmis miškų valdininkų, tvarkdaryų policistų ir suvarytų žmonių šaukanti net iš trijų valsčių. Kunigaikštis Radzivilas (Tajienų) vadovavo medžioklei. Aptiesus nemažą plotą miško tinklu su raudonomis vėliavomis (mat ir vilkų raudono šukautojo paleido 14 šunų, kurie ir pradėjo vaikyti — lakstyti po mišką. Nušovė 5 jaunos vilkus. Seni nepakliuvo; mat gudresni.

O. J. M.

(V. 2.)

IS JONISKIO.

Zarasų pavieto. Antstolis (pristasas) Šmidas prieš ketletą mėnesių buvo su kumės keletą Oniško žydų, apsisivilinsų kasžin kokia įtariama degančia medžiaga. Sustatė protokolą ir taisėsi vesti į tardytoją. Zytaid emė teisintis, jog tai atsitikė jiems šabe berukant: iš baimės sekdami talmudistų, jie paslėpė savo papirusus kišenėse, užsidedę ir apsilvė. Antstolis įtikėjo ir paleido. Paleisti žydėliai tuoj išspruko Amerikon. Spraukinkas įtarė juos bombas dirbus. Antoj jo, antstolis turėjęs tuos žydus nuvesti į gydymo, idant apžiūrėtų ir išstytų, kodėl buvo apsilvė veidai, ir tada tik paleisti. Kadangi to nepadarė, turi atsėdėti kalėjime 7 paras.

(V. 2.)

IS DIMAIČIŲ.

Dimaičių dvare, Jono Narkevčiaus, netoli Telsių rasta nedegintų kunų kapinės, kuriose su kaulais iškasama ir iš bronzos padarytų daiktų. — labai ypatingų kaklaraščių ir sagų, kokių ligšiol dar niekur nebuvo rasta Lietuvoje.

(V. 2.)

IS TELSIŲ.

Liepos 31 d. vieno Telsių gyventojų sunus, 6-tos klasono gimnazistas, su savo dviem draugais pasibėgė viešbutyje numerį. Po geros valandos tuodu jo draugu išbėgusiu iš numerio pranešusiu jo tėvams, kad sunus nusišovęs. Ką bereginti, būdę giminė ir pažįstamieje ir

IS ZALVIEDERIŲ.

Naumiesčio pav. Nėgana ką visą Marijampolė išvertė policija, beieškodama "Mokinių Draugo" leidėjų, dar pasileido šnipinėti po kaimus. Taip, liepos 30 d. viršininkas su vienu sargybiniu buvo Urvinų kaimo pas VII klasono mokinį J. Katilių, po to vakare, 9 val., Zalvierių kaimo pas V klasono mokinį V. Vilkaitį. Jų klausinėjo, ar nežino, kas išleidinėjo minėtąjį laikraštį.

Čionykščiai žmonės mažai susipratę, laikraščių neskaity, o jei kas skaito, tą pravardžiuoja marijavičiais, "ciclistais" ir bedieviais.

Ant laukų atrodo vidutiniškai. Gerai uždėję rugiai ir kviečiai, vasarojus neperlabai koks, nes nebuvo lietaus.

Jonas.

(V. 1.)

PAPRUSĖS.

Suvalkų gub. Virbalio, Pajevonio, Naumiesčio ir šalylose parapijose ukininkai jau kaip ir susivalę javus. Suveiktie rugiai, miežiai, avizos, kviečiai. Atlikę su darbais ir jau beveik apsidirbę. Ten kur lytas nebebuvo (Virbalio p.) variniai kiek nukentėjo. Rugiai beveik visur geri. Blogiausia išėjo su antrosios eilios dobilais, kuriems ityn užkenkė sausuma.

(V. 2.)

IS RAMANAVO.

Kalvarijos pav. 20 rugpjūčio gale Ramanavo laukų, pas patį ežerą, tankiame nendryne užėitas jau pradėjęs irti lavonas geltonplaukės mergaitės 8 — 9 metų amžiaus, apvilktas jupele iš melsvų naminio audimo trijų. Davus žinią, pabuvo žin daktaras ir tardytojas, kurie, apžiūrinę lavoną, patėnįjo sutrenkinąją žaidžą galvoje ir išmušta du priešiniu danti. Aišku, kad tai žmogžudystė. Asmuo nabašnikės likosi neišaiškintu. Pradėtas tardymas.

(V. 2.)

IS PADOVINIO.

Kalvarijos pav. 25 VII, (7, VIII) 1908 m. pas M. Kleimoną, Padovinio užiegos valdytoją atsilankė du vyruklai ir pareikalavo 25 rublių kokios tai partijos reikalams. Negavę nieko atėmė nuo Kleimono patentą ir neužlėgo atsuntė laiską, kurį išsišali paltalpiname: "Guodotinas tamista! Buvom pas tamistą, atėmėm patentą ir prisakėm iki nedėliai išbaigt viską ir daugiau nepardavinėt, o laikyt teip užkandžius, arba paverst sau ant gyvenimo. Jeigu tamista pirkis patentą ir toliau pardavinėsi, o ir išskabos nukubabinti, tai atėję antu kartu nubausim 25 rub., o jeigu ir vėliau da pardavinėsite, tai atėję suleginsim. Velik tamista gražumu musų noram pasiduok, nes su prievarta mės turėsim įvykinti? Viso labo." Gerai visi žinome, kad nė viena partija tokioms darbais neužiisma. Pertai aišku, kad tai žulikių darbas.

(V. 2.)

IS GARLIAVOS.

Suvalkų gub. Per sv. Oną Ilgakienio kaimė, pas p. M. Markauską atėjo nepažįstami žmonės ir pareikalavo 150 rub. M. teisinosi, neturįs pinigų. Napažystami liepė jam, kad ir pasiskolintų, bet duotų jiems 150 rub., kurių atsiimti jie ateisė už dvių sanvacių. Nedėlioje M. dukktė pamatė rugiuose nepažįstamus žmones. Dukktė pranešė apie tai tėvui, o šis, skubiai prisimęs šautuvą ir grūnioj ant sienos pakabines, nubėgo kaimynus pasišaukti. Tik ką išėjusiam M. pas kaimynus, nepažystami "svečiai", atėję pas jo grūnią, iššovė kėlis kartus iš revolverių ir, įėję į grūnią ir nieko neradę, tik šautuvą pasiėmė ir, šaudydami, išėjo. Kaimynai, pamatę, kad svečiai tolimasi nuo Markausko triobų, pradėjo šaudyti; nepažįstami ėjo tiesiog į šaudančių pusę. Sie, pabugę, prasišalino. Nepažystami ėjo toliau link kito ukininko Mastonio. Šis

(V. 2.)

IS VIRBALIAUS.

Suvalkų gub. Netrukus čia ketinama esą įtaisyti pasilinksminimas; surinktieji pinigai busi paskirti neturtingiems Virbaliaus progimnazijos mokiniams sušelpiti. Laukiama tik esą gubernatoriaus leidžiant.

(V. 1.)

IS VIRBALIAUS.

Suvalkų gub. Netrukus čia ketinama esą įtaisyti pasilinksminimas; surinktieji pinigai busi paskirti neturtingiems Virbaliaus progimnazijos mokiniams sušelpiti. Laukiama tik esą gubernatoriaus leidžiant.

(V. 1.)

IS VIRBALIAUS.

Suvalkų gub. Netrukus čia ketinama esą įtaisyti pasilinksminimas; surinktieji pinigai busi paskirti neturtingiems Virbaliaus progimnazijos mokiniams sušelpiti. Laukiama tik esą gubernatoriaus leidžiant.

(V. 1.)

IS VIRBALIAUS.

Suvalkų gub. Netrukus čia ketinama esą įtaisyti pasilinksminimas; surinktieji pinigai busi paskirti neturtingiems Virbaliaus progimnazijos mokiniams sušelpiti. Laukiama tik esą gubernatoriaus leidžiant.

(V. 1.)

IS VIRBALIAUS.

Suvalkų gub. Netrukus čia ketinama esą įtaisyti pasilinksminimas; surinktieji pinigai busi paskirti neturtingiems Virbaliaus progimnazijos mokiniams sušelpiti. Laukiama tik esą gubernatoriaus leidžiant.

(V. 1.)

IS VIRBALIAUS.

Suvalkų gub. Netrukus čia ketinama esą įtaisyti pasilinksminimas; surinktieji pinigai busi paskirti neturtingiems Virbaliaus progimnazijos mokiniams sušelpiti. Laukiama tik esą gubernatoriaus leidžiant.

(V. 1.)

is pradzių šaudė, bet, kaip pamatė, kad "svečiai" nesibijo ir eina tiesiog prie jo, pradėjo kiek galėdamas rekti. Nepažįstami ramiai praėjo pro Masiono triobas ir miške pasislėpė. Paskui atvyko policija, bet nieko nerado. Policija žinojo, kad M. be bilieto laiko šautuvą, bet tuo tarpu jo neįėjo, nes, sako, kam mums atiminti ginklai — yra ir be mūsų kam tas padaryti.

Kaip girdėti čia buvo tik kerštas už svetimo turto pasisavinimą. Baigdamas rašyti šį laišką, sužinojau, kad Markauskas gavo anonišią (be parašo) laišką, kuriame aiškiai nurodyta, už kokio turto pasisavinimą reikalaujama 150 rub. už 8 dienų žada ateiti atsiminti pinigų, jeigu M. neatiduos, įsako pasidirbti sau grabą. Markauskas šiame dalyke kreipėsi į policijos viršininką. Nepseudoukininkas. (V. 2.)

Senapilės pav., Suvalkų gub. Rugpjūčio 11 d. buvo valsčiaus sueiga. Pirmiausiai buvo pakeltas klausimas apie telefono pravedimą į pavieto miestą. Šį sumanymą valsčiaus sueiga vienbalsiai atmetė. Paskui norėjo, kad kiti valsčiai, esantys Aleksoto tyrinėtojų rajone, prisidėtų prie Aleksoto valsčiaus mokėti tyrinėtojų tarnai algą. Nesutiko ir su šiuo sumanymu. Toliau buvo pakeltas klausimas apie atidengimą naujos mokyklos ir pataisymą senos. Naujos mokyklos didžiuliai nenorėjo, o apie senos pataisymą balsai išsiskirstė: vieni norėjo ant senos vietos pastatyti naują ruimigines mokyklą, o kiti tik tą pačią pataisyti.

Pastarieji ėmė viršų: nutarė taisyti senąją mokyklą ir prižiūrėti jį išrinko komitetą iš keturių žmonių, kurių tarpe du didžiausius atžagareivių (jiems nereikalinga mokykla). Toliau raštininkas priminė, kad iš likusių kasos nuosmių padidintų vienam raštininkui algą, kuris gauna tik 10 rublių mėnesiui. Didžiulia su tuo nesutiko.

Tik vienbalsiai nutarta seniai jau paskirtus raštinės statymui pinigų valsčiaus vardu išimti iš kasos, kad, gavus už tai %, dar prašyti valdžios, kad duotų daugiau užsilikusių %. Nors ir suėgus tvarka netikis buvo, bet jau kas link pačių valstiečių susipratimo, ar apsišvietimo... vertiau užtylėti!

Nepseudoukininkas. (V. 2.)

IS MINSKO.

Rugpjūčio 25 d. gaisras vidurdiene prasidėjo ir tęsėsi iki vakarų, sunaikino didelias Maskvos-Brastos geležinkelio fabrikas; ugnis sugadino kelis garvežinius; nuostoliai apskaitomi iki 100000 rub.

(V. 2.)

EDMUNDAS STEPONAITIS (SIMAS STEPAS).

Rugpjūčio 19 d. Šakiusose mirė dar jaunas, vos 17 metų vaikas, Edmundas Steponaitis, kuris rašė į "Viltį" ir "Draugiją" eiles ir apysakų vertimus, prisidengdamas "Vilty" slapyvardžiu Simas Stepas. Jis buvo apimtas šiltinės, prie kurios prisidėjo dar smegenų uždegimas; kankinosi trejų dienų.

E. St. gimė 1892 m. vasario 28 d. Išėjo tik šakų miestelio pradinę dviklasinę mokyklą. Didžiai numylėjo knygą ir laikraštį, su kuriais, galima sakyti, nepersiskyrė ligi pat mirties. Gyvendamas prie tėvų ir budamas po įtekme savo vyriausiosios sesers, dar šioj pusėj spaudos nėsant godžiai skaitė "Varpą", "Ukininką" ir kitus mūsų tuometinius laikraščius. Kiek paugęs, mokėsi cecerystės amato S. Banaičio spaustuvelyje Kaune, kur išbuvo ligi paskutinio laiko. Pradžioj liepos mėn. buvo paravižavęs ant mėsos pasiviešėti, kame ir užtikus jį šiltinė.

Pr. Kriaučiūnas. (V. 2.)

IS BĖRLYNO.

Liepos 19 d. buvo Berlyno lietuvių draugijos visuotinis susirinkimas.

Keletas kalbėtojų išrodė, jog nebegalima eš draugijos darbus senu taktu toliau vartoti. Dėl tėvynės labo reikia butinai ir knogreičiausiai įvykinti atmainas. Paduota ir vienbalsiai priimta šie sumanymai:

1) Savo organu draugija išsirenka "Naują lietuvišką Ceitungą".

Tam laikraštyje draugija turi viešai skelbti visus svarbesnius iš lietuvių gyvenimo atsitikimus, kaip antai: draugijų nutarimus, pranešimus, apyskaitas, žinias apie mokyklą, draugijas, jų gyvenimą ir tt.

2) Draugija kreipsis į Didžiosios Lietuvos laikraščius, benesutiks nors vienas iš jų ("Lietuvos Ukininkas", "Žarija" arba "Vilniaus Žin.") suteikti žinias apie draugijos gyvenimą, jos darbus, nutarimus ir pranešimus, nors sutrumpintam pavidale.

3) Rūpinantis pritraukti į Berlyną kuodaugiausia mokslus einančius jaunuosius, nes mokslas čia geriau pastatytas, negu kitur kur; beto, šelpiti tą jaunumą ir padėti jai pasiekti savo tikslo.

4) Per kitą susirinkimą rugpjūčio 15 d. butinai atidaryti lietuvių mokyklą suaugusiems sulyg nutartų programos. Mokytojų busių buvusis Berlyno liudies mokyklų mokytojas, dabar fil. mat. studentas B. Kuodaitis; mokytojas prižadėjo algos neimti.

5) Apie kiekvieną susirinkimą pranešti į lietuvių laikraščius. Šį darbą turi atlikti M. Pazingis arba B. Kuodaitis.

6) Šie priimtųjų nutarimai turi būti pildomi nuo 1908 m. rugpjūčio 1 dienos.

Už visus — draugijos pirmsėdis Lenavinaitis. (V. 2.)

SUBAČIAUS APSVIETIMO DRAUGIJOS "SVIESA" ATSIŠAUKIMAS Į AMERIKIEČIUS. Brangieji Tautiečiai!

Pradėjus Lietuvai atgyti, ir mes, Subatėnai, kurie gyvename Subačiaus parap., Kauno gub., Ukmergės pav., atbudome ir pradėjome darbuotis. Pernai met susidarė mes apsivietimo draugija "Sviesa", kurios tikslas — platinėti apšvietimą ir susipratimą tarp brolių lietuvių, ypač gi tarp biednesniųjų. Kad ir dideliais darbais pasigirti dar negalėtumėm, bet vis dėlto šį tą veikėme: per 7, 8 mėnesius iš draugijos narių (jų yra 80) ir kiti žmonių surinkome 215 rublių, kuriuos suvartojo labiausiai pradiniam vaikų mokymui. Be to, įsigijome magiškąją liampą, įsitašėme sceną ir išsikėlėme du lietuvių vakarus.

Greta "Sviesos" Subačiuje susidarė "Blaivybės" draugija, į kurią priklauso art 2000 narių. Ši draugija kovos prieš gritybę ir eis prie blaivybės per apšvietimą ir supratimą. Ir tą draugiją, nors dar keletas mėnesių tegyvuoja, susilaukė jau gerų pasekmių: vietinių monopolijų apyvarta mažne per pusę sumažėjo. Treti metai kaip Subačiuje įkurta skaitykla, kurioje yra apie 350 tomų: sumanė įtaisyti viešus skaitymus, vakarinius kursus, atteityje gal ir dviklasę mokyklą, ir tt.; apskritai sakant, sukrutome budinti mūsų brolius iš miego ir parupinti jiems šviesos rytuoj. Bet tas mūsų darbas yra labai sunkus, nes daug yra kliausių. Pirmoji kliūtis — tai neužjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

Užjautas, daugelio žmonių, kurie vis dar tebeniekina apšvietimą; antroji — tai ta, jog neturime tam tikros vietos, iš kur patogiau galėtume apšvietimą ir susipratimą tarp žmonių platinėti. Iki tolei mūsų broliai rinkosi, be bažnyčios, vien į alines ir slapstiasias karcėmas, ir rinkosi ne dėl apšvietimo; mūsų jaunosios draugijos "Sviesa" ir "Blaivybė" nuosavių namų neturi.

musų reikalą atjaukite. Pas jus, pagaliaus, doliaris greičiau kisenė pasimašo, negu pas mūsų sodietį auksinas. Taigi, suselkite mus tame reikale, kiek kas išsigailes ir panorės; už kiekvieną centą busime nuosirdžiai dėkingi. Tėvynė neužmirš tų jūsų aukų!

Su tikra pagarba. Subačiaus "Sviesos" Valdyba. Antrašas aukoms ir raštams siųsti: Russia, Gouv. Kovno, Pošt. st. Suboč, kunigui Jonui Aleknai. (V. 2.)

IS AMERIKOS.

GIRIŲ GAISRAI.

Duluth, Min. Šiaurės girių gaisrai Minnesotoj ir Wisconsin. Miestas Hithing jau iš visų pusių degančių girių apsiustas, visi gyventojai išėjo stabdyti ugnį, bet tas gali pasiekti vien tąsą, jeigu vejas atskreiptų. Žmonės negali išsigelbėti, kadangi iš visų pusių miestas apsiusta degančios girios. Girių gaisrai prisiartinio jau prie miesto Atmeek, Wis., gaisrai tie yra vos 100 yardų nuo miesto.

Duluth, Min. Girių gaisrai apsiustė daug miestelių šiaurinėse Superior ežero pakrantėse. Gyventojai turi tik vieną išsigelbėjimo kelią — ežerą. Miestelis Beaver Bay dega jau.

SOVĖ I PREZIDENTĄ.

Oyster Bay, N. Y. Čia prasipalino žinia, buk nežinia kas šovė į prezidentą Rooseveltą. Nors ištiesio krumynus, iš kurių šis vis buvo paleistas, bet šovėjo ne rado. Suvis vienok prezidento ne uždavo; gal šovėjas ir nenorėjo užgauti.

UŽSIUNDANČIA KALBĄ NUBAUSTI.

New York. Likosi čia suareštuoti anarchistai Berkman ir May Smith, kadangi susirinkime vario unijos laikė siundancias kalbas. Policijos teisėjas pasmerkė juos 30 dienų kalėjimui.

MANĖ, KAD TAI RAGANA.

Newton, N. C. Vienoje bažnyčioj, laike dievmdystos bažnytinės mokyklos vaikų, 21 metų Leon Raden prisiko prie vargonuolės išios 19 metų merginos Willie Bullinger ir jai įvarė tris kartus peilį į krutinę, nuo ko ji ir numirė. Raden teina savo pasielgimą tuomet, kad jo nudurta mergina buvo ragana, todėl jis ją turėjo nudurti. Raden sėdėjo bepročių namuose, neseniai jį iš ten paleido kaip išgydytą. Matyt beprotystė vėl sugrįžo.

KOVOTOJŲ SU DŽIOVA KONGRESAS.

Washington, D. C. Nuo 21 d. rugpjūčio iki 12 d. spalio traukis čia kovotojų su džiova kongresas. Garbės prezidentu bus išrinktas prezidentas Roosevelt, o jo vietininkais — vice-prezidentas Fairbanks, kongreso perdėtinis Cannon ir visų valstijų gubernatoriai. Bet tie garbės viršininkai, turbūt, mažiau išmano, kaip reikia su džiova kovoti.

PUIKUS TVARKOS DABOTAS.

JAS. Memphis, Ten. Buvęs senatorius Sullivan užtikrina, jog laike buvusioje Tennessee ir Mississippi valstijose negrų skerdynių jis butu mušančių negrų minų vadovu, ir pirmutinis davė prisakymą minios šaudyti į kitokios parnos Amerikos ukėsus. Matyt, geri ir dori tie Amerikos senatoriai!

PASIPUOŠUSI PASISKANDINO.

Newark, N. J. Mažame ežerėly ant farms Hartmano rado kūną milijonierio Harvey moteries. Ji buvo apsirėdžiusi puikiausiose savo drabužiuose, ant kaklo turėjo deimantų ir žemėgų vertės \$25000. Kuną jos ežere rado su šunų pagelba.

EXPLOZIJOS.

Syracuse, N. Y. Įtaisos Wildbridge Latimer Co. atsitiko gazo linos eksplozija, kurios vienas vyriškis liko užmuštas, o daug žmonių tapo sužeistų.

Agawam, Mas. Vandens traušalimo įtaisos eksplodavo 20 svarų dinamito. Eksplozijos trys vyriškiai liko užmušti, o šeši sunkiai sužeisti.

GAISRAI.

Toronto, Ont. Sudėję čia Johnsono odinė. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 200000 do.

Denver, Colo. Belmont hotelj, pn. 1723 Stant st. užgimė gaisras. Ugnyje pražuvo penkis ypatos, 20 pavojingai apdegė.

NBLAIMES ANT GELŽKELIO.

Geneva, Pa. Netoli nuo čia išsoko iš rėlių Erie geležkelio traukinys. Prie to 23 ypatos likosi sužeistos. Kaip pasirodė, traukinys buvo kokių niekšų, ar gal kvailių iš rėlių išvartas; jų dabar jiesko su šunų pagelba. Sužeisti daugume grekai ir italijonai darbininkai.

New York. Ant viršutinio geležkelio susimusė ties Myrtle str. dar traukiniai. Prie to dvi ypatos liko užmuštos ant vietos, o daug žmonių tapo sužeistų.

IS DARBO LAUKO.

Reading, Pa. Reading Iron Co. pagarsino, jog karų dirbimo dirbtuvės dirbs po 53 val. sanvaitė; iki šiol dirbo tik 45 val.

Birmingham, Ala. Anglijų kasyklose Alabama valstijoj, kur du mėnesius traukėsi streikai, prasideda darbai.

Hollidaysburg, Pa. Prasideda darbai varstotuose Pennsylvania geležkelio. Prie darbo patilps 700 darbininkų.

Providence, R. I. Organizacija tarnaujančių ant gatvių karų apgarsino čia streiką dėl pašalinimo nuo vietų 54 tarnaujančių.

Clarksburg, W. Va. Čianykės cinko dirbtuvės likosi valdžios uždarytos.

Helmont, O. Visose kasyklose Hecking Valley dirba nuolatai.

New York. Savininkai drabužių dirbtuvų pakėlė darbininkų algas, todėl unijų streikai čia pasibaigė.

Sedalia, Mo. Varstotuose Missouri Pacific geležkelio pradeda dirbti pilną laiką; iki šiol dirbo čia pusę laiko.

Terre Haute, Ind. Highland geležies dirbtuvėse, kuriose nuo kelių mėnesių dirbo tik pusę laiko, nuo dabar pradeda dirbti pilną laiką. Minėtos dirbtuvės dirba 600 darbininkų.

Portland, Ore. Darbai šiame kartu eina čia negeriausiai, iš kitur pribuvusiam sunku darbas gauti.

Minden, W. Va. Aplinkinėse kasyklose dirba tris dienas sanvaitė.

Alix, Ark. Šitų aplinkinių angliausiai streikuoja.

Cannonsburg, Pa. Visose kasyklose Pittsburg-Buffalo Co. čia ir Bracento dirba su pilnu darbininkų skaitliumi.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS WESTVILLĖS, ILL.

Darbai anglijų kasyklose eina vidutiniškai; kitokių darbų čia nėra.

Lietuvių yra čia apie 200 apsiavedusių, o pavienių daug daugiau. Laikraščių skaitytojų teigė čia ne mažai, bet darbininkiskas supratimas, apskritai imant, stovi žemai. Mažai čia darbininkų, su kuriais galima būtų pasikalbėti apie mūsų pačių reikalus. Apskritai imant, darbininkiskas supratimas neženčia pirmų, bet žemyn vėžio žingsniu atgal. Ypač tą galima patėmyti dabar, besitariant rinkimams. Yra toki, kurie jau dabar pardavė savo protą kapitalistams su savo šeimynoms 4 metams pasidavė po kapitalistų letena. Tie užmiršo jau praėjusius laikus, kada žmonės tukstanciais bėgo prie miesto rumų melsti darbo ir duonos; neturėdami ką valgyti su savo šeimynoms, rankas iškėlė, meldė pagelbos. Gavę doliarį, prisiekė būti kantriais, kentėti toliau po jų pačių politikierių letena.

Westvillė dabar ne valia laikyti karčiamos ir pardavinėti jose svaiginančius gėrimus; o netoli už Westvillės galima gauti kiek tik kas nori. Karšti katalikai (o iš kur žinia, kad tai karšti katalikai? Red.), ten eidami, nešasi drauge revolverius ir geležinius krumplius; gal jie tuos ginklus ir į baž-

nyčią nešasi (reikia iširti pirmą, o paskui ant tikro rašyti; spėjimai, tankiausiai neteisingi, neturi jokios vertės. Red.).

Darbininkas.

IS McNAUGHTON, WIS.

Miško gaisrai apsiustė visą Lietuvių koloniją, susidedančią iš sekančių familijų:

Jonas Rašinsko, Vinc. Zlabio, Juozo Kundroto, Povilo Joyašo, Jono Burbos, Mateušo Išaro, Antano Klimo, Antano Urličio, Miko Urličio, Petro Urličio, Vinc. Abrašinsko ir Jono Banio.

6 d. rugsėjo Rašinsko farmą apsiustė ugnis iš visų pusių ir sugedino jo visas triobas ir namų daiktus, drabužius ir žemės dirbimo mašinas.

Kaz. Vištartas buvo čion su savo motere ir 5 mėnesių amžiaus duktere ant vakacijų, apturėjo nuostolių apie \$65.00. Ugnis traukia tolyn į girias. Padarė nuostolių ant milijonų doliarų.

Kaz Vištartas.

IS SHEBOYGAN, WIS.

Darbai eina vidutiniškai, bet pribuvusiam sunku darbas gauti. Apšvietimas tarpe lietuvių žemai stovi, nors ateina gerokai pirmieji laikraščiai, kaip: "Lietuva", "Keleivis", "Kova", "Vien. Liet." ir kiti, bet nėra čia žmonių besidarbujančių mūsų tautos labui.

Nėra čia tautiškų organizacijų išskiriant Klubą. Yra čia 2 bažnytinės pašalinės draugystės. Visi čia dar sunkiai miega ir nežinia, kada pabus. Laikas jau būtų pabusti ir pažiūrėti, kas dedasi pasaulyje, kaip mūsų broliai kovoja už geresnį buvį. Jie nesigali nė savo gyvasių pliausavimui savo brolių iš po kapitalizmo arba carizmo jungo. Jiems vieniems sunku, jie laukia ir mūsų pagelbos, bet mes ne atkreipiame atidų, ypač Sheboyganiečiai, nes mažai Sheboyganiečiai supranta dabartinę gaidynę. Čia neseniai rinko parašus protestui prieš caro valdžią, prieš išdavimą politiškių prasikaltėlių; nors lietuvių yra čia apie 5-6 simtai, bet visai mažai parašų surinko: vieni sakė: gal kokis vagis išduodamas, kiti sakė: aš čia pasirašysiu, o gal Lietuvių užkandui pavidu; kiti sakė: gerai, tegul kankina tokius; kiti staidai sakė, kad jeigu ateis į jųjų stūbą, tai galvą permuš. Čia yra keletas ir susipratusių žmonių, bet nieko negali gero padaryti.

Amerikos Politiskis Klubas parandavojo svietinę "Labor Union Hall" pn. 412 N. 8th st. Atsibuvo joje susirinkimas 13 d. rugsėjo, 2 valandą popietį. Norinti prisirašyti prie Klubo galėjo atsilankyti. Klube yra aiškina politika; Klubas parupina ukėskias popieras jų neturintiems; sanariai gauna pagelbą laike ligos \$3.00 ant sanvaitės.

22 d. rugpjūčio čia pasiskandino lietuvis Juozapas Asmutis, gaves proto sumaišymą. Daktaras pripažino, kad jis gavo smegenų uždegimą, bet žmonės šneka, kad tai gavo proto sumaišymas iš rūpesčio, nes keli mėnesiai atgal jo tėvas Lietuvoj aprašė ukė kitam jo broliui. Vėlionis buvo tikrai 27 metų amžiaus. Paėjo iš Suvalkų gub. Ketverge dar dirbo iki pietų; po pietų apledo darba, parėjęs namon, atsiveikino su savo draugais, prašė atleisti, jeigu neturimsuše. Ant rytojaus davė gaspadinę \$20.00 už burdą ir pasakė, kad daugiau pas ją negyves, eis į upę ir pasiskandys. Tą dieną jo brolis nėjo į darbą, ne dabojo, pasaukė gydytoją, kuris apžiūrėjęs užrašė vaistų. Po pietų palydėjo draugai, bet jo brolis nesiliko. Atėjus ant tilto, bandė šokt, bet draugas sulaukė. Po tam netėsi į kitą pusę tilto ir įšoko. Ne po ilgam tapo išimtas, bet jau negyvas. Vėlionis palaudo ant katalikiškų kapinių. Vėlionis buvo rimtas vyras, negirtuokliavo. Nieko ne nusikraudė.

P. A.

IS ST. LOUIS, MO.

Čia yra plumberių mokykla, iš kurios lietuviai gali naudotiesi. Visas mokslas apribuotas 3 mėnesiais, bet kartais į tokį laiką negalima mokslo pabaigti; nors ir ilgiau mokytis, ne reikia daugiau primokėti. Už visą besimokinimo laiką reikia mokėti 50 dol., reikia dar nusipirkti knygos ir tuli darbo įrankiai. Daugiau iškaisti nėra. Mokyklų mokinasi daugiausiai amerikoniai; lietuvis čia tik aš vienas. Nežinia, kodėl lietuvių nemori mokytišesio pelningo amato. Norintis įstoti mokyklon, turi gerai pažinti angliską kalbą ir mokėti šiek tiek rašyti ir skaitliuoti.

gerai kas pažįsta ir šiek tiek fizikos, bet jeigu nepažįsta, tai su ją supažindina mokyklų. Mokytojas yra geras tikrojo to žodžio prasmę; teigpi architektas, inžinierius laiko vieną lekciją sanvaitė. Mokslo piešimo, medegų vertės ir jų sudėjimo. Pabaigusiam mokyklą pati užtikrina vietą. Ne reikia užmirti, kad plumberių užsiėmimas pelningas. St. Louis už 8 val. darbo moka po \$5.50. Norinti daugiau apie mokyklą ir išlygas į ją pastojimo daziuoti gali kreiptiesi ant antrašo: Jurgis Norvaiša, 1422 N. Mine str., St. Louis, Mo. Jurgis Norvaiša.

IS HARTSHORNE, IND. TER.

19 rugpjūčio šaftoj Nr. 1 Ibare, Okla. kasyklų atsitiko baisi nelaimė. Mat buvo čia bačka gazolinė, o aplink ją buvo palietta gazolina. Vėžant karus, koks vaikas, ar koks koks kompanijos tarnas pagde gazolinę. Kadangi ugnies negalima buvo greit užgesinti, tai iš buvusio oloj, 30 darbininkų užtroško. Kas įstengė nuo šafto išbėgti, tie išliko, bet katrie nubėgo į šaftą, tie visi užtroško. Užtroško: 13 italijonų, 2 rusinai, 4 lietuviai, kiti buvo anglionai. Iš lietuvių užtroško: Juozapas Guogelis, Joku-bas Stasiulevičius, darbininkas vardas Petras pačiantis iš Kauno gubernijos; pravardės jo nežinau ir Petras Salčius, pačiantis iš Senapilės pav., Pagermonių valsčiaus, Pakambijų kaimo. Turėjo 45 metų. Turėjo 4 gimnazičius Amerikoje: 3 Pittstone ir vieną Hartshorne.

Jonas Viršutis.

IS ATHOL, MAS.

Lietuvių yra čia diktas būrelis. Visi jie sutikime gyvena (kad užsiplenyti vardą lietuvių dar nepakanka sutikime gyventi, bet reikia atlikti ir kokius nors tautiškių darbus. Ką gi Atholio lietuvių apart sutikimo daugiau veikia? Red.). Jie turi savo halę, kur susirenka apkalbėti visokius reikalus. Yra čia gimusių merginų ir seniai iš tėvynės atvykusių. Jos vadina savę anglikėms, nors anglikai vos susikalbėti moka, o lietuviškai kalbėti ne nori. Teip mat menką protą turi tulos mūsų merginos (tai apie jas lietuviams nepriderėtų ne rupintis per daug. Red.).

Čianykštis.

IS LISBON FALLS, ME.

Darbai eina čia gerai, bet iš kitur pribuvusiam sunku darbas gauti.

Lietuvių yra čia 2 šeimynos ir 12 pavienių. Apšvietime jie stovi žemai. Laikraščių nė knygų ne skaito. Laiką čianykščiai lietuvių praleidžia prie kazyrų ir gėrynių. Nors čia salniųjų nėra, bet norinti gerti, randa vietas su gėrimais. 1 d. rugsėjo buvo čia lietuviškos krikštynos, bet iš jų ne vienas svečias išsinešė ant kaktos mėlyną gumbą.

L. Brol.

IS LEWISTON, ME.

Šitose aplinkinėse dar vis laikosi pagarsėjęs ir "Lietuvoj" aprašytas klerikas, kuris ypač nuo merginų ir moterų renka sau aukas. Bet apie jį daugiau nerasytume.

Lietuvių čia yra apie 40 šeimynų, o pavienių bus apie 300 ypatų. Mūsų žmonių apšvietimas ne žemiausias čia stovi. Ateina čia veik visi Amerikoje išeinantieji laikraščiai. Yra čia 3 draugystės: Sv. Baltramiejus turi apie 200 sanarių, Moterų Motinos Sventiausio, neseniai susitvėrusi, turi apie 20 sanarių. Girtuokliavimai ne labai čia terp lietuvių išsiplatinę. Nors čia atvirų salniųjų nėra, bet norinti gerti, raugalo gali gauti kiek tik nori.

16 d. rugpjūčio socialitai parengė čia prakalbą. Kalbėtojai kalbėjo

žmonės. Tarpe jų skaitau tuos, kurie yra pabaigę augstesnius mokslus arba kursų dalyje, kaip ir tuos, kurie, neturėdami išsilavinimo, bet turėdami pasitikėjimą, apie mokslo ir dailės reikalingumą, įgavo jį patį per save, idant ir jie galėtų prisidėti bent šapalėliu prie tautos pastūmėjimo pirmyn.

Tokia organizacija galėtų išdirsti išsitikėjimą visuomenės, ir turėdama tokią milžinišką ginklą rankoje, pakreiptų šalies reikalus ton pusėn, kur didžiū didžiausia nauja rastusi. Vėlei, ji taptų dideliu pakankimu mūsų jau iš kelio bekrypstančiam jaunimui. Matydami jaunimo mokymų žmonių, norėdami ir jiems prie jos prisidėti. Bet kadangi neturi reikalingos kvalifikacijos įstoti, jie pasistenę pasiekti reikalingą apšvietimą laipsni, idant galėtų ir jie prisiskaityti prie šių tos sąjungos. Pakaks ir jų pavyzdį kurias daviau, nes jų yra begalo daug, jie aiškūs per save ir be jų minėjimo.

Suprantu gerai, kad šitas sumanymas turėtų eiti nuo žmogaus mokykles, darbininkų, bei daugiausia tautai save atsidavusio, bet su savo tėvu apie tai pasisiekę, gavau nuo jo paliepiamą tą dalyką bent trumpai parašyti.

Tikiu, kad pajudintas klausimas yra naudingas ir, kad tauta tokią organizaciją niekuomet atgal neuzgesys, bet nuves bent kelis žingsnius priešakyn!

Deliberare utilia, mora est tutissima.

Keistutis Šliupas, A. B.

NUO "APSVIETOS" MOTERŲ DRAUGYSTĖS CHICAGOJ.

Ant svieto buvo laikai, kada galvalas, gimes nežinojo kaip valdyti save, nereikalavo valdyti kitų.

Bet amžiai ejo be pertrūkio, perkeisdamieji elementus. Gimė ir mirė, gimė ir mirė, keitė, vystė viskas, kol atėjo gadinė, kurioj atsigimė žmonės, ir iš jų išsitobulė, stojosi filozofai, mokslininkai, poetai, gudrūs išradėjai. Tie pirmieji amžiai neteip greit praėjo, kaip mes juos apmąstom, bet jie šliko ir šliko palengva, ir šlikdamieji, išpalengvo taip toli nuo mūsų atsitolo, kad mes tik dvasios akimis tegalim užtęmtyti, ir tai ne aiškiai — tik kaip šėšėlių pirmųjų amžių. Tie pračius amžiai keitė galvalas, keitė žmogaus gyvybę su jais.

Buvo gadinė tokia, kad moteris buvo valdininkė savės ir savo kudių. Bet laikui bėgant, jai pasirodė per sunku kudiškai auginti vienai, ji juos pavadė vyrui ir ant galo pati save atidavė jam.

Paskui ji pasijuto labai apsigavusia, kadangi ji tapo jo vergė, bėlavė, apsunskinta visokiomis sunkybėmis, o dar ne sykį mušama. Ir jos kudiškai, nors prie vyro budami, praverkė, vis tiek jos jaunsus užgauna. Taigi matoma, moteris apsigavo.

Bet šioj gadinėj vyrai pasikėlė ant gana augšto kultūriško laipsnio, (žinoma ne visi) jie jau ne nebereikalavė moterų žemesnybės, bet nebenori priimti pasivisciančios atsidavusios moteris; jie žvalgosi, įsiekdami moteris su išlavintu protu, prakilnės doros ir širdies, kuri drasi, ir energija, stojus šalia jo, smagintų ir ramintų jo dvasią.

Toks reikalavimas vyrų priverė moteris suprasti, kad jų pasivisciančios atsidavimas vyro norams turi labai menką ir paniekintą vertę.

Mes galime patęmtyti ant kitatėvių pirmųjų moterų, kurios suprato, kad ne vien vyrai reikalavė prakilnų moterų, bet visos žmonijos judėjimas reikalavė moterų tobulumo. Jos savo gabumų pasiekė gana augštą mokslo ir atsidrasino pareikalauti lygių įstatymų teisių su vyrais. Ir valdžia ne drysta priešintis jų reikalavimams, leido joms žengti į visas šakas mokslo, ir šioj gadinėj jos jau eina lenklyn su mokyčiausiais vyrais. Jos užima augščiausias vietas, kokiais seniau tik kiltas vyras užimti tegalėjo.

Ir dabar dar yra tokių vyrų, kurie nepripatę prie prakilnų darbų, moterų nuveiktų, kraipogalvas, skaitydami poetiškas, filozofiskas knygas moterų parašytas. O dar nemažai randasi ir tokių vyrų, kurie pamatę moterį išėjus ant tribunolų, ir išdrusios kalbėti į didelį būrį žmonių, su nusiminimu taria:

"Jau artinasi svieto pabaiga, mat prieš teismo dieną apsiėmė didelis atmainos svietė". Teisybė, nūstant apie pračius amžius dabartinį, ištikro pasirodo ne-

mažos atmainos gamtoje: kad moteris, teip ilgai nešusi jungą vergetams, teip ilgai buvusi prislegta tamsos, išsitobulino ir progresan žengia prie išganingos šviesos ir laisvės sykiu su didvyriais.

Zinoma tuom mes galim džiaugtis su svetimatutėmis moterimis.

Lietuviškos moteris labai mažai nuveikė prakilnesnių darbų, bet visgi ir jos jau pradeda atbusti, nors žiovaudamos, taria vyrai: "Nebe tie laikai, kad aš bučiau tavo vergė, tu turi mane guoduoti!"

Lietuvie moteris! Jeigu tu nori būti vyro guodojama, pirmiausia trenk į patvorį tą pilną bleiskio putot alaus; apsipraus švariai, apversk atlikus laiką skaitimui moksliškų knygų! Tada suprasi, ar turi tiesą pareikalauti nuo vyro guodonės, ar ne.

"Apšvietos" lietuvių moterų Dr-tė Chicagoj susitvėrė tuom tikslu, kad musiškos nors pėdsakių sektų prakilnesnių kitatėvių moterų kelius. Mes rengiame prakilbas, monologus ir deklamacijas. Tas bus 27 rugsėjo, Freieit Turner svetainėje, 3417 So. Halsted st. Prakalbos prasidės 5 val. po pietų. Po prakalbų bus balius, Lietuviškas jaunimas galės puikiai pasilinksinti. Įžanga tik 25 centai porai. Užviečiam susirinkti kuo skaitlingiausiai.

Vardan "Apšvietos draugystės, M. Šeškinė.

AR ISTIKRO VALPARAISO MOKYKLA NENAUDINGA MUSŲ JAUNUMENEI?

Nenorėdami leisti į bergėdžius gintus su p. Piemeniu dēlei jo "persėjimo" mūsų jaunumės, kad šį pastaroji nevažiutu į Valparaiso mokyklą (žiurėk Nr. 35 "Lietuvos"), mes, buvusieji Valparaisiečiai, pažindami gerai gyvenimą tenyčių lietuvių moksleivius ir vietinės mokyklos sanlygas, pažymime, jog p. Piemenio arba pats gerai neįstytė sanlygų Valparaiso mokyklos ir gyvenimo lietuvių, tenai esančių, arba buvo klaidinimai apie juos informuotas. Todėl jis, turbūt, ir prasielkė taip labai su teisybe savo straipsnyje.

Mūsų vardai — tai tik dalis buvusiu Valparaisiečių, vienok lai ir jie liudija mūsų apšvietos ir mokslo įsiekiančiam jaunumėnei kad minėtoji Valparaiso mokykla iikišioliai yra vienatinė moksleiviai, lengvai mūsų jaunumėnei prieinama. Parankumas to mokyklos išsireikšia tuomi: 1) jog šitoj mokykloj išlaidos yra daug mažesnės, negu kitose mokyklose, 2) kad jai galia pasinaudoti taip mažai temokantis, kaip ir jau prisitrynusis (žinoma, jei jie tik tirai nori pasinaudoti) ir 3) kad Valparaiso mokykla yra vienatinė visose Sąjungose Valstijose vieta, kur užvestos reguliariškos klasos Lietuviškos kalbos; taigi tik šitoj iikišioliai mokykloj gali mūsų jaunumėnei apsipazinti su savąja kalba, literatūra ir istorija.

Mes, tenai buvusieji, manome, jog p. Piemenio "Lietuvoje", kaip lygina p. Kerdzius "Katalikė" labai nepagirtinai elgiasi, bandydamas (tikime, — jį mes nepasiseks) gėsimti vos užsiliepusį žiburį šviesos.

Buvusieji Valparaisiečiai:

1. Jonas Šileika, Fine Art Institute, Chicago, Ill.
2. B. K. Balevičius, Chicago, Ill.
3. K. Dagis, Chicago, Ill.
4. F. A. Juozapaitis, Chicago, Ill.
5. J. Sakalauskas, Chicago, Ill.
6. K. J. Višas, Chicago, Ill.
7. J. Vainėkis, Chicago, Ill.
8. J. Sutkus, Grant Works, Ill.
9. J. Vilkas, Lowell, Ind.
10. J. V. Liutkauskas, Brooklyn, N. Y.
11. J. J. Giraitis, Brooklyn, N. Y.
12. A. Ramanauskas, Lawrence, Mass.
13. J. J. Radzius, Chicago, Ill.
14. J. Bružis, Chicago, Ill.
15. Dulkė, Chicago, Ill.
16. Petras Koraitis, Chicago, Ill.
17. Emma Judickiūtė, Chicago, Illinois.

DIDELĖ AUKA KNYGOMS.

1906 m. atsilankiau į šiforkę agentūrą p. Dackevičiaus. Ir žiurė, lentynos knygomis apkrautas. Na, sakau, vyrelai, tai daugybė čia puikių knygų turite. P. D. atsakė: et, vyrelai, čia tai kun. Varnagryno knygos, bet nieks, nors dovanai duok, neima. Šmet vėl mačiau tas knygas p. D. ofise. Klausiau, kas darosi su tomis knygomis? Agentas atsakė: "Nežinau nė kur dėti jas, tik vietą užima, ta mėla, turbūt, reiks laukan išvesti, nieks neima, ir neturiu kur padėti, patys kunigas teipgi nenori jų atsiimti."

Ugi Nr. 36 "Lietuvos" ir "Žvaigždės" skaitau, kad gulėjus p. Dackevičiaus bankoje knygas kunigas Varnagrysis "Lietuvos" dailos draugystei padovanojo — ir dar su kokiais pasigėrimais! Čion man Sventraštis du-rė į širdį, kad kunigas kaip Kainas užsimanė Dievui auką padaryti iš knygų, kurių nieks imti nenorėjo, kurių nebuvo kur dėti. Ant kiek kunigui žmonių apšvieti rūpi? visi supras iš to: pereitą žiemą, kada bedarbių lietuvių vaikiniai pardavinėjo pavienius numerius "Lietuvos" ir "Vienybės L.", tai kunigas su pagalba policijos uždraudė ne tik einantiems iš bažnyčios parduoti laikraščius, bet net ir ant gatvių netoliesia bažnyčios. Nežinau, ta. Laikė bedarbis ir pereitą žiemą, kada lietuviai dalino apgarsinimus, šaukiančius žmonis ant prakalbų, vėl pasirodė geradėjų, kad dalino netoliesia bažnyčios: žmonis suareštavo, ir visus nabagus dalytojus magistratas nubaudė kiekvieną po 10 dol. Kad būtų nors pačiam Varnagrysiu teikė tie pinigai, tai bent atsilankius maskoliskam konsuliui į svečius, būtų turėję už ką šampano nupirkti.

J. N.

L. S. D. P. PAPRUSĖS RAJONO KOMITETO PRANEŠIMAS.

Paprusės rajono komitetas nutarė atiduoti partijos teismui Joną L-į ir Juozą P-į už jų peržengimą partijos statuto, taktikos ir už jų chuliganiskus darbus. Suvalkijos Apkrečio Komitetas paskyrė teisėjais 3 partijos narius (Paprusės rajono narių). Dėl tų priežasčių paduotų teismam negalima buvo pasaukti duot savo paaiškinimus nors raštu. Apie tokių teismo sustatymą liko pranešta Centro Komitetui. Centro Komitetas leido tokiu būdu teismą įvykdyti.

Kun. V. Dembskis, 1419 N. Main ave., Scranton, Pa.

NUO SVEIKATOS TARYBOS.

Šitą sanvaitę miesto Sveikatos Taryba nukreipia atidžią gyventojų į svarumą namų. Savo atsiliepime sako, kad džiova, tai esą namų liga, vadinama, kad ji nėra užkrečiama ant atviro oro. Paprastai, žmonės dirbanti darbus ant atviro lauko net užsikrečia džiova. Jei jie užsikrečia, tai nesvarumas namų tam yra kaltas. Dėl šios priežasties, sako minėtas atsiliepimas, mes tiek kartų kalbėjome apie svarumą namų, vartodami žodį "namai" plačiausioje prasmėje, pažymėjimui vietos, kur žmonės gyvena, ar dirba.

Džiova yra liga namų; ji atsiranda iš perų, kurie auga kuno audiniuose ir kurie buvo išmetami su spaudalais. Šitą žinant, vietnas dalykas pasielkia — nespaujami ant aslos. Tas rieškia, kad visose dirbamose vietose turi būti spaudai ir jos reikia kasdien gerai išvalyti.

Dulkės yra pavojingos, todėl asla pirmą šlavimo turi būti suslakoma, arba dar geriausia išbarstoma piuvėnomis sudrėkintomis skiedalu gero disinfektojamu vaistu. Užterštas oras yra mirtis. Džiova, pneumonija, influenza ir daugelis kitų ligų tiesiog paėina nuo blogo ir užteršto oro. Todėl atidžiai reikia prižiūrėti ventiliacijas. Žiurėk, kad langai visomet nuo viršaus būtų nuleisti ir nuo apačios pakelti. Šiteip langus laikant oras visuomet bus šviežias troboje — užterštas viršumi ieseis, o šviežias apačia jeis.

Nešvarumas ir liga laikosi iš vieno. Reikiamas, šlapinimui puodai ir mazgotekiai reikia užlaikyti švariai, vadinasi prižiūrėti jų svarumą kasdien. Daugelyje dirbamų vietų šitie svarbūs dalykai yra begėdisiai apleidžiami. Reikiamas, drauge su šlapyklomis ir visomis kitomis įtaisomis turėtų būti padirbta kiek galint iš nesugėrimas medžiagos ir turi būti išsiurčiama ir plaujama kasdien.

Paskui, reikia būti lauke kiek galint. Naudotis šviežiu oru ir saulės šviesa kuo daugiausia. Užlaikyti kuną švariai ir maudytis tankiai. Buk akuratiškas laikykis nuosaikių papratimų ir bus sveikas ir laimingas.

DIDELĖ AUKA KNYGOMS.

1906 m. atsilankiau į šiforkę agentūrą p. Dackevičiaus. Ir žiurė, lentynos knygomis apkrautas. Na, sakau, vyrelai, tai daugybė čia puikių knygų turite. P. D. atsakė: et, vyrelai, čia tai kun. Varnagryno knygos, bet nieks, nors dovanai duok, neima. Šmet vėl mačiau tas knygas p. D. ofise. Klausiau, kas darosi su tomis knygomis? Agentas atsakė: "Nežinau nė kur dėti jas, tik vietą užima, ta mėla, turbūt, reiks laukan išvesti, nieks neima, ir neturiu kur padėti, patys kunigas teipgi nenori jų atsiimti."

K...s, Z...is, M. B...s.

Motyvai protokolui apgarsinti J. L-ius ir J. P-į jau iš-

kelavo į užsienį ir tenai gal prisidėti prie vietinių partijų ir tuom varyti toliau savo judašimtišką darbą; 2) už jų darbus, kiek mes girdėjom, liko nekaltai sumintas ir kalėjiman pasodintas Andrius. Andrius gal atiduoti karės teismui, 3) reikia perspėti kitus, kad nepradėtų užsiimti J. L-iaus buvusių amatu.

L.S.D.P. Suv. Apsk. Komitetas.

SUDEJIMAS VAISIŲ I STIKLINES.

Iš kalno noriu pasakyti, kad čia nesiduooda patarimas tiems, kurie pasiganėdina visakuo, kad tik nereikėtų stengtis. Jie gali eiti savo senu keliu, sekdami ruožą mažiausios atspirties, sudėti kabanors, kad kaip ir dalį išlaikyti. Bet auga skaitlius tų, kurie nori geriausio ir nesigali rupesties, jei yra reikalus. Tiems šitie patarimai bus naudingi.

Vaisius turi savo skanumą dēlei tulų savotiškų ir paprastai labai išsiekviamų ypatybių tam — tikrų kiekvienai atmainai. Jos nėra būtina maitingos, bet jos patinka gomuriui ir todėl suteikia vaisiui jo vertę. Klausimas sudėjimo geresnės rūšies vaisių yra tame, kad užlaikyti juos teip, idant šitos kvapsnys neiseitų, uždėjus ant karsčio, reikalingo jų išlaikymui.

Verdant paprastame atidengiam sudyne daug susinaikina tikros vertės. Verdant uždengtuose sudyuose ir paskui supilant vaisius į stiklines, pražyva dalis. Todėl mums reikia vėrti stiklinėse, kuriose žadame vaisius laikyti, ir vėrti stiklines užvožus. Tam tikslui reikia turėti tam tikros sudėjimo įtaiso, arba reikia jas padirbti iš paprasto žlugtaviro. Kad padaryti jį, reikia padirbti netikrą dugną iš lazdelių ar balanų (balanų užteks), teip sudėti, kad tarpai tarp balanų užimtų pusę paviršio žlugtaviro dugno. Gal bus pravarčias padarius šitą dugną iš stambesnės medžiagos ir priirius po šniurą iš abiejų galų teip, kad viską galima būtų išimti iš žlugtaviro su stiklinėmis ant vietos, kaip vaisius išverda. Devinto numerio žlugtavis yra parankiausias.

Pirmiausiai pakalbėsime apie sudėjimą žemvuogių. Išrink geras, lygias, gerai išsirpusias vuogas geros rūšies, kuri yra giliai raudonos parvos perdėm. Išgliauden jas gražiai ir jei reikėtų, nuplauk, supylus į kostuvą ir paleidus vandenį ant jų, paskui duok vandeniu nubėgti per skyus. Kas pats augina vuogas, tam tankiai nėra reikalo jas plauti, kadangi plaujant, gali nusiplauti kvapsnis.

Paskui apibartyk cukrumi, imant tiek cukraus, kiek jo intum paduodant šviežias valgyti stalan. Sudėjimui reikia imti vieną puodelį cukraus dviem kvortom žalių vuogų. Tas gali būti persaldų kaim. Dabar sudėk į stiklinę, išnugro sukrėsdamas ir suspausdamas, kiek galint, be sutrynimu vuogų perdaug. Priplik stiklinę gerai, nes jos išvirus suslugs labiau. Palikus valandą pastovėti, jos paprastai nugula tiek, kad dar kelios vuogos gali patilti ir stiklinės atrodė geriau išvirus. Tas yra kitu dideliu pravartumu. Jis prašalina reikalingumą papildyti vandeniu, o tas gelbsti gerumui. Uždėk gumą ant vietos ir užsuk viršų vieną kartą.

Dabar yra surengti dėti katilan virimui. Sustatyk stiklinę žlugtavin, idėjus pirmą netikrąjį dugną ir pripilk vandens iki kaklelių stiklinės (apie pusantro colio nuo viršaus). Uždėk žlugtavin ant gerai karštos ugnies ir kaip tik vanduo pradės smarkiai virti, viršus galima užsukinti. Tas nėra reikalingu, jei žlugtavis nėra per pilnas vandens. Virk gerai 20 minučių, ir nuimk ir apžiūrėk gerai, ar viršus užsukinėta sandariai. Jei stiklinės nebuvo pilnos nuėmus, tai visomet yra geriausia atidaryti ir pripildyti verdančiu vandeniu ir užsiurbutu vėl kuo greičiausiai. Yra daug geriausių turėti stiklines pilnas, idant papildymas nebuvo reikalingas.

Daugiau stiklinių galima pridėti katilan, jei jos stovėjo šiltnamė vandenį, idant nesutruktų, idėjus į karštą vandenį. Vienok kiti man, kad visuomet geriau sudėti stiklines į šaltą vandenį teip, kad vuogos ir vanduo kaitų drauge. Vienintelis skirtumas yra tame, kad užvirus, reikia ilgiau laikyti vandenį, jei stiklinės sudėta į karštą vandenį.

Dek zvietes ir gervuoges, žodžiu, visas vuogas beveik tokiu pat būdu, skirtingai darant tik su lapų apšties cukraus ir ilgumo virinimo.

— "Health Talk".

IDOMUS SAPNAS.

(Feljetonas).

Pamažu, šnypsdamas, slenka ju-rėmis milžiniškas laivas. Aš sėdžiu savo kajutoje ir peržiūrėju laiškus ir visokius raštelius. Netikėtai pasipina po ranka sekancio turinio raštelis; — skaitau:

"Draugai Amerikiečiai! Kau-no Darbininkų Komiteto Lietuvos Socialdemokratų Partijos sąnarys, Adolfas Zagaras, priėmė Centro Komiteto proporciją atstovauti mūsų Partiją Amerikiečių, supažindinti draugus Amerikiečius su padėjimu revoliucijos dalykų Didžiojoje Lietuvoje ir su mūsų Partijos darbais. Pranešamas jums apie tai, pasilieku su socialdemokratiš-ka pagarba,

— Atsukt! Atsukt!

— Atsukt! Atsukt!

L. S. D. P. Centro Komiteto sąnarys (Parašas)."

Salyj prispaušta apskrita antspauda su parašu viduryj — Centro Komitetas, o aplink — Lietuvos Socialdemokratų Partija.

Perskaitę tą, net aš pats nustebau... Iš kur galėjo atsirasti šis dokumentas, kuris rodo, kad aš perplaukęs per jures, galėsiu atstovu — didvyriu apskelbti, tai ir aš pats negalėjau išgalvoti... Turbut stebuklas! Mątyt Lietuvos tauta stebuklinga — taip lengvai didvyrius gimdo... Žodžiu sakant, aš stojau "didvyrių".

Vos įstojau dešiniaja koja Amerikon, aš nepajutau, kaip pasirodžiau už visus "augščiausius".

Rodosi nepasistiebes matau viską virš kitų galvų: Tėvynės Myl. Draugystės, Sus. Liet. Am., Aušros Draugystės, Darbininkų Partijos ir, ant galo, visokias Vytautinių ir Kazimierinių Draugysčių plevešuojančias vėliavas. Ant vienos tų vėliavų užbrėžta ko ne aukštinės didelėmis raidėmis — Didžiausia Lietuviška Organizacija visoje pasaulyje; jos nariai uoliai rupinasi statymu mokyklų, — duoti jaunumėnei tikrą apšvietimą ir posmertines išmoka; ant kitos: čia spaudina visokios spalvos knygas, teipgi stato mokyklas ir platiną tikrą apšvietimą; da ant kitos: čia šelpia moksleivius; o ant visai menkos, raudonos vėliavos mažoms raidėms parašyta: Darbininkai visų šalių — vienykites!

Žengiu arčiau jų. Praskleidžiu tų vėliavų raukšles. Skaitau pilnai: "Darbininkai visų šalių vienykites! solidariskume ir apšvietoje galybė!"

"...Uoliai rupinasi statymu mokyklų, salų ir kilių šokiams, baliams ir alaus nalkinimui".

"Čia šelpia moksleivius, turinčius plonus liežuvelius ir mokančius prie viršininkų prisiliesti".

"Čia stato mokyklas gaudyklų ir karunkų giedojimui".

Perskaitę tą viską, aš lyg krup-telėjau. Iš tolo taip viskas gra-ziai skamba...

Aš pajutau, kad mano protas lyg pradėjo drumstis — pradėjau didinti darbininkiškosios vėliavos raides, rašinėti marsiškus feljetonus ir duoti patarimus ne raškile-ti gražiai apdailintų vėliavų.

Pakijo didžiausius triukšmas. Setonu, neįmanėliai, nesubrendėliu ir ko tik ne bepročiu mane išva-dino.

Matyt pasiekė Amerikiečių sauksmų aidas ir Lietuvos idealis-tas. Matyt jie nustebė — iš kur galėjo atsirasti toksai didvy-ris, kuris pradėjo siuntinėti Ameri-kiečius ant Marso ir kuris per iš-tisus devynis mėnesius tik ir gar-sinosi lietuviškoje presoje: "Aš didvyris, aš Lietuvos socialdemo-kratų partijos atstovas!" Matyt Lietuvos idealistai negirdėjo per tą laiką apie didvyrį ir, jei girdė-jų, neprotestavo, kada iš "dan-gaus iškrito" L. S. D. P. asto-vo vardas. Matyt pabugo, kad pagrižęs Lietuvon, nepasijusčiau vi-šų lietuvių, podragu su idealistais, ant Jupiterio — subruzo teirau-tiesi, kaip apsigauti nuo tokios baisios bausmės, o po draug ir nuo didvyrio. K. Janonis davė įnešimą pasilėpti po sijoną ko-kiuos ten "modern" madmuzeles Vilniuje, kiti, kad nepaisyti to visko; ant galo nutarė suaukt iš-labai atsizmėjusių "revoliucio-nierių" konferenciją Sveicarijos kalnuose. Visi užsikėrėplino ant vieno augščiausiojo kalno — Mon-Blanu vadinamo.

Pirmas posėdis atidarytas.

Nuo tribunolų girdėtis pirmė-džio balsas:

— Kas tokie buvo iniciatoriai išduoti A. Zagarui paliudijimą nuo L. S. D. P.?

— Aš, atsilėpė nužemintu bal-su juodais plaukais ir juoda barz-da vyras.

— Kas daugiau?

— Čia daugiau nėra — vieni iš baimės nepribuvo, kiti kalėjime sėdi.

— Kaip jus drystate tai padaryti! Galėkitės už savo darbus! Mus-kitės krutinė!

— Mea culpa! Mea culpa! Mea maxima culpa!

O! jis tuomet labai negerai jau-tėsi, jis sunkiam padėjime jautė-si, jis sėdėjo, kaip ant žarijų! Jis galėjosi dantis sukandęs, pil-šus sutraukęs ir nušėsis krutinėn, lyginei ta kaimo bobelė išpažinti atlikus.

Girdėt balsai:

— Atsukt! Zagarai!

— Atsukt! Atsukt!

— Kas jam duos pranešimą apie ai? —
— Aš, atsiliepiu mažo ugio vyrukui.
— Dabar išrinkime kitą atstovą!
— Kas prieš? — girdėtis pirmsėdžio balsas.

Tyla.
Nuspresta vienbalsiai.
Kada visi tylėjo ir buvo užimti mąstymais, ar ne bus išrinkti atstovai ir tuomi įgys liauro vainiką, užėmė ant tribunos menkos išvežtos žmogelis ir paduoda laisvą.

Pirmsėdis, perskaitęs tarė:
— Ant nelaimės, nieks iš mus negali būti išrinktas, nes atsirado vienas labai gabus diplomatas, vos pabėgęs iš Suvalkų kalėjimo kankinys, dabar sėdi Paryžiuje; jis apsimena atstovauti mūsų Partiją Amerikoje.

K. Janonis į desperaciją įpuolė. Net rudi jo barzdos šeriučiai pasišiausė, šiurpuls apėmė visą jo kūną. Sumazėjo viltis gauti didvyrio vardą ir liauro vainiką.

Kandidatai: Suvalkų kankinys ir K. Janonis.

K. Janonis mąsto: "Minutos, valanda ir didvyris ir... liauro vainikas... O! kaip saldu ant širdies..."

— Kas už Suvalkų kankinį? Šaukia pirmsėdis.

Vienas prieš.

Ašaros kaip perlai pradėjo rydėti vieno iš prieš...

— Kaip apie įgaliojimą naujo atstovo? klausia su juoda barzda vyras.

Trūkšimas.

— Kaip tai! Štai Zagaras, turėdamas tik paliudijimą, mokoje pasiūstį didžiausią visose pasaulėje "garnizaciją" ant Marso; ogi šis, turėdamas įgaliojimą, nugrus ir mus dar toliaus. Nereikia įgaliojimo! šaukė, ašaros apsiuolus, ruda barzdele sutvėrimas.

— Nereikia! nereikia!!

— Jei kas atsisakytų panašus Zagarui, mes tuomet jo galime nepripažinti mūsų partijos atstovu, atsiliepiu juoda barzda sutvėrimas.

Matyt visi baimijosi pasiūst tokį pat kaip Zagarą, tariant dabartiniais K. Janonio žodžiais, beproį, nes Amerikiečiai galėtų pamisliti, kad konferencija, lietuviškioje Europos rasėjai ir, ant galo kokios ten partijos vien tik ir susidėję iš bepročių.

— Priestaramų nėra?

— Ką? Vasaros laike kalakutus ganyti? — klausia ruda barzdele sutvėrimas.

— Čia eina klausimas apie įgaliojimą atstovo. Kas prieš įgaliojimą?

Tyla.

Priimta vienbalsiai.

— Kiek naujam atstovui paskirsime pragoną?

— Keturis šimtus.

— Kas tai reiškia keturi — penkis.

— Penkis! penkis!

— Priestaramų nėra?

Tyla.

Priimta vienbalsiai.

Tuomi konferencija ir užsibai-gė.

Dar esant Amerikoje, apturiu sekancio turinio pranešimą:

"Drauge! 16—23 rugsėjo mėnesio buvo konferencija L. S. D. P., kuri tarp ko kito svarstė klausimą apie nusiumimą atstovo į Ameriką. Buvo pažymėtas ir išrinktas mūsų draugas P. G., pabėgęs per reitą vasarą iš Suvalkų kalėjimo — tai buvęs Peterburgo universiteto studentas. Tokiu būdu nuo Jūsų pečių nupuola atstovystės uždavys."

Prasome jam suteikti reikalingą pagalbą ir kuo plačiausius nurodymus, kaip geriausiai būtų darbas varyti. Tamista jau praktikas šitame dalyke, gali daug ką nurodyti. Padirbėjęs kokius 2—3 mėnesius Amerikoje tas draugas grįž atgal. Tikimės, kad Tamista neatsisakys jam, kiek galėdams, pagelbėti.

L. S. D. P. Centro Komiteto vardu (Parašas). Vilnius, 17 (30) spalio".

Gavus tokį pranešimą, net visas mano kunas nutirpo.

Se tau Janoni ir didvyris!

Mes abu nelaimingi — vieno ne išrinkti, kitam "po šapke".

Philadelphiajion pribuvo naujas atstovas.

Extra susirinkime didžiūmos L. S. P. A. Centro Komiteto narių ir "Kovos" sandarbininkų jis buvo užklaustas ar turi įgaliojimą.

— Ne, atsakė, naujas atstovas.

— Kodėl?

— Konferencija bijojo įgaluoti, turbūt, kad netapčiau didvyriu.

(Tąsą ant penkto pusl.)

Gadynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795 m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

(Tąsą).

Jasinskas, profesoriumi filozofijos kun. Mikolas Kentrinskas, o profesoriumi lotyniškos kalbos kun. Kajetonas Kosobudzis. — Laikuose Apšvietimo Komisijos pijorai čion laikė žemesnę paaprubinę mokyklą.

Lietuv. Šėučine, miestelyje Vilniaus dijeceizijos, kolegiją pijorams įsteigė nežinia ar Scipionas ar Glebickis Juogiją pijorams pradėjo 18-to šimtmečio; tai buvo viena iš ženklyvesnių kolegijų ir užlaikė pijorų seminariją bei augštesnę mokyklą, kur net rytinių kalbų mokino. 1755 m. rektoriumi buvo Lukošius Rosockis; profesoriumi rytinių kalbų, istorijos bažnytinės ir visatinės Kantas Vykauskis; profesoriumi teologijos Juozas Saniauskis; profesoriumi morališko mokslo Eustachius Kurauskas; profesoriumi naturališko istorijos Vincas Kloss; profesoriumi logikos ir metafizikos Juozas Kentrinskas; profesoriumi iškalbos ir poezijos Vaitiekus Kamaraukas.

Apšvietimo Komisija čion įrengė paaprubinę mokyklą su 3 klasėmis, ir priskyrė ją prie lietuviškosios apubės.

Valeranave, vietovėje Vilniaus dijeceizijos, valdant Augustui III, pijorai turėjo rezidenciją. Kas ir kada ją įsteigė, nežinia. Pijorai čion laikė mokyklą, kurios mokiniojais 1755 m. buvo: perdėtinis Hipolitas Pribileckis; profesoriumi logikos Justinas Gorčikauskis; profesoriumi iškalbos ir poezijos Ign. Sobanskis.

Vilkmergėje ties upe Šventa, 1745 m. šlėkta savo seimelyje sutarė pijorams pastatyti bažnyčią. Pijorus apdovanojo Theodoras Chomičius, Tamas Siesickis (Ukmergės maršalkas davė 12000 lenk. auksinų), Dambrauskai (davė palivarką) ir kiti. Kada pijorai čion atidarė mokyklą, nežinia, bet turėjo valdant Augustui III; 1755 m. mokytojais ten buvo: rektoriumi Erasmus Izdebskis; profesoriumi morališko mokslo ir vokiškos kalbos Benediktas Subartas; profesoriumi naturališko istorijos Kazys Jablonskis; profesoriumi logikos, metafizikos ir matematikos Andrius Gunkauskis; profesoriumi retorikos ir istorijos Bonaventuras Jasmanskis; profesoriumi poezijos Povilas Syrma. Turbut tai buvo 6-klasė mokykla. Apšvietimo Komisija įrengė čion paaprubinę mokyklą.

Valdant Augustui III, buvo rezidencija pijorų Vytebskoje Šale jezuitų mokyklą, jie čion turėjo mokyklą ir šlėktą konviktą. 1755 m. zokonas čion susidėjo iš superioro rezidencijos Juozafato Ilminkio; profesorius matematikos ir istorijos Stasio Dolmato; profesorius filozofijos ir metafizikos Valento Prusieckio; profesorius iškalbos ir regeno šlėktos konviktą Mik. Šeliutos.

Želviuose, Novogrodko vaivada, Vilkovskio pav., valdant Augustui III, buvo rezidencija pijorų, kur jie laikė mokyklą. Perdėtinis rezidencijos 1755 m. buvo Hyacintas Zienkavicius; profesoriumi retorikos ir poetikos Severinas Kentrinskas; profesoriumi lotyniškos kalbos Fabionas Rudgieris. — Laikuose Apšvietimo Komisijos tame miestelyje jau nebuvo augštesnės mokyklos.

Kas Raseiniuose pijorų kolegiją įsteigė, nežinia. Augštesnė mokykla tapo 1742 m. įsteigta pijorų klostoriuje, kur jie vaikus pradėjo mokinti "pagal naujos mokslo pažinties" (Valanč.). ten netrukus susirinko į 200 vaikų. Apšvietimo Komisijai liepiant, toji mokykla tapo paskaidyta į 3 klases, vadinosi paaprubine, ir buvo po valdzia pijorų. Čion mokiniojavo garsus mūsų gamtazinyus Stanilavas Jundžilas.

Čion buvo ir seminarija svietiškiems kunigams Žemaičių dijeceizijoje, kurios regensu 1755 m. buvo pijoras Jokimas Radomyskis (Lukoš.).

Į Vilnių pijorai partraukti tapo 1722 m. vyskupo Konst. Brzozovskio, o Ant. Sapieha, Trakų kastelionas, davė jiems ant kolegijos Palubinskių palocių, vėliaus vadinamą Sapiehiškių, ir du muriniu namu, su išlyga, kad jie mokins jaunikačius iš bajorų iki retorikai. Kada pijorai čion bandė įrengti mokyklą, jezuitai jiems pasipriešino, privedžiodami, jog tame mieste tik jezuitai tegal mokyklas laikyti, o niekas kitas, nėra kitaip taptų įartintos privilegijos jų akademijos. Kadangi pijorus rėmė visi zokoniai, kurie Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė, protestuoti prieš pijorų fundacijas ir atidarymą mokyklų Vilniuje. Bet bajorai Vilniaus vaivadijos priešingai buvo tokiu žygiui ir įnešė Vilkmergės protestą 1725 m. prieš jezuitų "kurstymą bei sukalbiavimą prieš busimąjį kunigų Scholarium Piarum fundaciją". — Dabar tai jezuitai prisimasino Konst. Pocių, Vilniškį vaivada, didį Lietuvos hetmaną. Tas neva išvengimui sujungdij Vilnityje turėjo savo klostorius, magistratus, ir vyskupai Karolis Pancerzynskis, bei jo įpėdinis Zienkevicius, tai jezuitai padavė skundą į Romą. Jezuitai ir pasiuntinius vaivadijos Vilniuje, važiuojančius į seimą Gartinan, įprašė

EMILE ZOLA

RYMAS

ROMANAS

VERSTA IŠ FRANCŪZŲ KALBOS

(Tąsa.)

Kuomet jis parodė jai savo čemodaną, kurį išdrišo, antgalo, pastatytį ant žemės, ir išaiškino jai, kad atvažiuojo ant dviejų savaičių ir pasiėmė su savimi tikrai vieną sutaną permainai ir baltarubių nedaug, ji labai nustebė. — Dvi savaites! Tamista manai pasilikti čia tik dvi savaites? Na, bet tamista pats pamatysi.

Ir ji pasaukė didelį ugio lekajų. — Džiakomo, nunešk šitą į kambarį. — Pone, kunige, ar neisi tamista paskui mane? — Pierre labai pradžioje iš netikėto susitikimo su kompiatrijote, išrodžiusia jam tokia gyva ir gera tame rustame rymiskame rume. Jiems vienas einant per kiemą, ji pasakojė jam, kad princesa kasdien išvažiuoja ir kad grafiutė, — kaip dar ir dabar iš meilumo vadindavo Benedetta, nežiurint į ją, kad jau ji buvo už vyro, — nesirodė dar nuo ryto, nes serga. Bet ji atkartojė, kad jai buvo duotas paliepas priimti poną kunigą.

Kertėje, po portiku, buvo monumentalinė lipynė, su plačiais ir žemais laipsniais, kuriais ir arklys lengvai galėtų užlipti; bet sienos buvo rusios, ir ne apsakomai liudnos.

Palipus į pirmąjį aukštą, Viktorina nusipypėjo, patėmijus Pierre'o neramumą. Rumas išrodė tūščių; uždarytos salės nesigirdėjo nė balso. Ji parodė ranką į aukštą aržuolines duris, dešinėje pusėje.

— Tai jo šventenybės kambariai, į kiemą nuo upės. O, jie tik užima ketvirtą aukšto dalį. Visi salionai svečiams, nuo gatvės, uždaryti. Na, bet ir kam tiek salių? Reikėtų turėti visas tarnaujančiųjų pulkas.

Ir ji gyvai pradėjo aukštinti lipynę, rami, šalta, be abejonų, labai svetima tai tvarkai, kurioje gyveno; palipus į antrąjį aukštą, ji vėl prakalbėjo.

— Žiūrėk, štai, po kairei, ponios Serafinos kambariai, o čia, po dešinei, grafiutės kambariai. Visame name vienatinis šilts kampelis; kur yra dar nors šioks-toks gyvenimas!... Aa, šiandien, pirmadienį, priimama grafiutės diena. Tamista pats pamatysi viską.

Paskui ji atidarė duris, už kurių matėsi kita, labai siaura lipynė.

— Kiti gyvenimai yra trečiame aukšte. Pralėisk ponas kunige mane pirmyn.

Didžioji lipynė buvo tikrai lig antrojo aukšto. Viktorina išaiškino jam, kad nuo trečiojo aukšto galima nusileisti tarnų lipynę į mažą gatvę, pagal kairįjį namo flangą. Ten buvo galima išeiti per atskiras duris, kas buvo labai pranašas.

Antgalo, jie pasiekė trečiąjį aukštą, kur, koridoriaus gale, ji dar parodė į nekurias duris.

— Štai čia pono vidžilio bustas, jo šventenybės sekretoriaus. O čia mano... O čia štai tamista gyvena. Kas kartas, kaip ponas vikontas atvažiuoja Ryman ant kelių dienų, jis butinai išrenka šiuos kambarius. Jis sako, kad jaučiasi liudnos, jei gali pareiti ir išeiti, kuomet jam tinkama. Aš tamistai duosiu, kaip ir jam, raktą nuo apatinių durų. Tamista tuojau pamatysi, koks puikus regynis iš ten matosi!

Ji įėjo. Bustas buvo iš dviejų kambarių: gana ruimingo saliono, išmūšto raudonais popieriais su dideliais pašiniais, ir miegamojo kambario su pilkais popieriais, pagražintais peržėdėjusiais mėlynais žolynešiais. Salionas buvo įsprausas į rumo kertę, iš jo buvo matyti gatvė ir Tibras. Viktorina tuojau atidarė langus; per vieną matėsi platus vaizdas ant upės, per kitą, antroje Tibro pusėje, niuksojo Janikulis.

— O, čia tikrai labai puiku! — pasakė Pierre, eidamas paskui tarnaitę.

Džakomo, neskubėdamas, atėjo tuojau paskui juos su čemodanu rankoje. Buvo jau pasibaigusi vienuolika valanda, Viktorina, matydama, kad kunigas pavargę ir kad, po ilgos kelionės, jis tikrai jaučia didelį alkį, pasiūlė jam tuojau atnešti pusrytį. Paskui jam bus dar užtektinai laiko pasilsėti ir pasivaikščioti; su ponionis jis pasimatys tikrai vakare, prie pietų. Pierre pasakė, kad butinai eis apžiūrėti miestą, kad jis, žinoma, nenori pradžioje tiek laiko. Bet papusryčiauti jis sutiko, nes tikrai labai buvo išalkęs.

Bet, vienok jam dar prisiėjo laukti pusvalandį. Džiakomo, kuris tarnavo jam po Viktorinos priežiūra, neskubėjo. Ir pastaroji, labai neįtikėdama tarnams, išėjo tik po to, kaip persitikrino, kad Pierre'ui buvo paduota viskas, kas reikalinga.

— O, pone kunige, kokie žmonės, kokia šalis! Tamista negali sau įsivaizdinti. Kad aš čia pragyvenčiau ir šimtą metų ir tai, rodos, negalėčiau prie jų priprasti. O, jei nebūtų grafiutės, kuri taip gera, taip puiki!... Paskui, pastatius prieš jį torielį su figomis, ji visai jį nustebino, pasakius, kad miestas, kuriame galima tikrai ir sutikti vienus kunigus, negali būti gery miestu. Netikinti tarnaitė tame rustame rume padarė jį neįtikėtinai įspūdi.

— Kaip, tamista netiki? — Ne, pone kunige, aš tikrai nemėgstu kunigų. Aš pažinau dar vieną Francūziją, kuomet buvau mažas. O čia aš jau mačiau oerdaug, — užtenka man. O, aš d... (Toliau bus.)

pasakysiu apie jo šventenybę, — tai šventas žmogus, užsitarnavęs visokios paguodonės... O tuo tarpu visi tamistai pasakys, kad aš teisinga moterė, kad aš visuomet užsilaikiau pavyzdinčiai. Kodėl gi man neduoda ramumo, jei aš esu atsidavusi savo ponams ir sanžininčiai atlieku savo pareigas?

Ji širdingai prasiuko į tėsę: — Kuomet man pasakė, kad turi atvažiuoti kunigas, tartum ir taip jų mažai pas mus, aš išpradžios užtektinai primurmėjau. Bet tamista man pasirodė labai meilus jaunas žmogus, ir aš manau dabar, kad mes su tamista gyvenime geriausiuse santikiuose. Nežinau, kodėl aš išsiplepėjau taip prieš tamistą, gal todėl, kad tamista atvažiuojo iš mano krašto, o gal ir todėl, kad grafiutė interesuojasi tamista. Abelnai, tikiuos, kad tamista man atleis mano užsimetimą, pone kunige, ir paklausys manęs: pailsėk šiandien gerai ir nemanyk lakstyti po miestą, kuriame nėra visokių žingeidžių dalykų, kaip tamista manai.

Pasilikęs vienas, Pierre išvyko pajuto visą kelionės nuovargį, kurį padidino rytmetinės vaikštynės įspūdiai. Tartum apsvaigęs nuo klotio ir dviejų kiaušinių, kuriuos suvalgė — ant greitųjų, jis nusivilko ir krito į lovą, manydamas pailsėti tikrai pusvalandį. Ilgai jis negalėjo užmigti, mąstydamas apie Bokkanerą šeimyną, su kurios istorija jis truputį buvo susipažinęs iš pasakojimų; savo vaidintuvėje jis stengėsi prikelti žmonių gyvenimą, kurie gyveno tame tuščiame nebyliame rume ir kur viešpatavo toks varginantis liudnumas. Bet paskui jo mintys susijaukė, jis pradėjo mirti, ir tuojau prieš jį pradėjo šmaizioti kasdieniški šašeliai, tai traški, tai švelni, tai išsiki pavarstantieji ir išpurtusius veidus, žiurincius ir jį užkerėtomis akimis. Šašeliai, antgalo, išnyko ir jis užmigo.

Iš Bokkanerų genties išėjo du popiežiai, vienas viešpatavo trylikame, antras penkiolika amžiuje; nuo tų dviejų išrinktųjų ir visagalinčių valdovų jis apturėjo labai didelius turtus: didelius dvarus, kelis rumus Rymė, brangius dailės darbus, kuriais buvo galima pripildyti galerijas ir didžiausius trobėjus. Toji šeima skaitėsi neramiausia ir dievobaimingiausia tarp Rymo aristokratijos; ji visuomet buvo prisirengusi su ginklu rankose ginti bažnyčios reikalus; nenumaldomas ir žiaurus Bokkanerų budas įėjo į patarlę. Todėl ir jų gerbas buvo sparnuotas sliubinas, pučiantis ugnį, kaip ir jų laukinis, žiaurus devizas: „Bocca nera, Alma rossa“, — juoda burna, raudona siela, — burna, žibanti rudybe, siela, liepsnojanti nuo tikėjimo ir meilės. Dar ir dabar buvo galima išgirsti padavimą apie jų pasiutusį gaizumą ir baisius pasielgimus. Pasakojimo apie Onfredo Bokkanerą duolio istoriją, kuris ir pastatė apie šešioliktojo amžiaus pusę, dabartinį rumą ant tos vietos, kur pirmiau stovėjo senas namas, kurį jis paliepė nugriauti. Onfredo atsižinojo, kad jo pati davė save pabučiuoti ir lupas jaunam grafiui Konstamam, prisakė savo žmonėms pasaugoti jį, surišti virvėmis ir atnešti pas jį; kuomet prasitalkėti atnešė į didelę salę, tai pirmą negu paliepusi nuo virvių, jis prispyrė jį atlikti išpažintį prie tamtyčia pasaukto kunigo. Paskui jis perkuto virves kinžalu, užgesino lempas ir sušuko grafiui, kad jis išsiimtų savo kinžalą ir gintus. Beveik išista valanda, didžiausioje tamsumoje jie persekiojo vienas kitą, knupo ant rakandų, ir žeidė vienas kitą. Ir kuomet antgalo, spēka atdarė duris, įsiveržusiųjų akys pamatė baisiausį reginį: ant grindų ir rakandų garavo kraujo liugnai, skobiniai buvo išvartyti, įvairiuose kampuose voliojosi sulaužytos kreslės; Konstamagna gulėjo su nukirsta nosimi ir su trisdešimties dviem žaizdomis ant kojų, o Onfredo su dviem nukirstais pirštais ant dešinėsios rankos ir su žaizdomis ant pečių. Kokių tai stebuklų ir vienas ir kitas pasiliko gyvi. Šimtą metų prieš tai, ant tos paties Tibro kranto, viena iš Bokkanerų, puiki ir graži Kassia, ką tik sulaukus šešiolikos metų, suklebė visame Ryme pasibaisėjimo ir nusistebėjimo šauksmą. Ji mylėjo Flavio Kardini, iš priešų šeimynų, už kurio jos tėvas, kunigaikštis Bokkanera, gėdijatis sakė ją išleisti ir kurį jos brolis, Erkol, prisiekė užmušti, jei kuomet nors užtikis jį su seseria. Jaunas žmogus abelnai atvažiuodavė prie jos laive, o ji nusileidavo pas jį mažais laiptais. Ir štai syki vakare, Erkol, kuris tęmėjo kiekvieną jų žingsnį, išoko netikėtai į laivą ir peiliu nudurė Flavio. Paskui išsiaiškino, kad Kassia, pavirtusi į beprotę iš kokuimo, ir, nenorėdama ilgiau gyventi be mylimojo žmogaus, puolė ant brolio, suspaudė jį savo glėbyje ir įsupavusi, apvertė laivą. Kuomet ištraukė lavonus, Kassia vis dar spaudė abudu jaunus žmones savo baltomis rankomis.

Bet tie laikai praėjo. Dabar, jei dar tikėjimas užsilo, tai laukinis Bokkanera kraujas, rodėsi, labai nurimo. Jų dideli turtai tapę labai sumažėjo; juos sutiko abelnas Rymo aristokratijos likimas, kuri per paskutinį šimtmetį grėditi nyko ir grimdo į skurdą. Dvarai padauot, rumas paliko tuščias ir pamažu gavo buržuazinę naujausiojo laiko išveidą. Bet paskutiniai giminės įpėdiniai visomis keturiomis spyrėsi nuo mesalliačų, didžiudamies rymiečių kraujo grynumu. Vargas ne kiek nesumažino jų puikiybės, jie gyveno nuolaije nuo žmonių, užsidarę nebyliame rustame rume. Kunigaikštis Askano, kuris mirė 1848 metuose, turėjo nuo savo pačios, iš giminės Korvizieri, keturis vaikus: Pijų, kardinalą; Serafiną, kuri nešėjo už vyro ir pasilikto prie brolio; o Ernestina paliko tikrai vieną dukterį ir todėl liko tikrai vienas įpėdinis, Anupro Jūnus, jaunas kunigaikštis Dario, ku-

(Tąsa nuo ketvirtą pusl.)

— Ar turite kokius nors dokumentus?

— Taip, su L. S. D. P. C. K. antspauda, tik be parašu.

— Kame dalykas?

— Baimijosi pasirašyti, kad neprisiėty prieš rūdais, serialis sutvėrimus „mea culpa“ tarti.

Ir skelbė naujas atstovas kruviną revoliuciją Lietuvoje, nesigailėdamas savo pilvo ir puspadžių, beperstojimo šoko ant revoliucinių balių ir vakarų. O labai žinomi ir atsizymėjusieji „revoliucionieriai“ Lietuvoje pilnoje „tvarkoje“ ir „organizavime“ varė „kuo pasekmingiausiai“ lietuvišką revoliuciją, žinoma, su Amerikiečių pagalba.

Reikia pripažinti, kad patį šokių nemazai prisidėjo prie pasekmingumo lietuviškosios revoliucijos, nes kone kasdieną dygo „nauji“ užmanymai rengti balius, vakarus ir raudonas prakalbas ir vis ant garbės ir palaimos lietuviškos revoliucijos. Darbas ėjo pasekmingai. Tik tie „nenuorais“ mūrmėjimais ir netaktikais patėmijimais „tramdė“ darbą, — neleidė varyti pasekmingai revoliuciją.

Štai Suvenytas Valstijas apėmė baisus krizis. Nesiseka alkanis šokti. Užtaigi sumažėjo ir revoliucija Lietuvoje.

Per tą laiką aš baladojaus po Rusiją. Iš ten sugrįžau Amerikon su erskėčiu vainiku. Ir vėl stojausi didvyriu. Prisiartinau prie darbininkų vėliavos; ji pasirodė išvirkščia; žodžius „darbininkai vie; akykės“ vos galima išskaityti; parašo — „solidariškumas ir apsvietas“ — nė tarpe raukšlį negalima buvo surasti — visai išsityręs; vėliava skylėta, apskurusi. Buvau pradėjęs lopyti, bet tie patys draugai, su kuriais kadaisiai puosėme ją, šoko ant manęs su kumščiomis, kaip ant baisiausio priešo, jiems pasirodė, kad aš tai aršiausias žvėris su baisiausiais ragais, ar hydra su dvylika galvų. Jie pradėjo tiesiog drabstyti į mane purvais, ir šaukti, kad aš didžiausias jų priešas, kad mane reikia saugoti.

„Kova“ toms literatūros prirašė ir rašo ant manęs, nors aš vos tik vieną menktį straipsnelį patalpinau.

Ir šaukė ir šaukia vis su triukšmais, — vieni iš savo tarpo nori išmesti, kiti laivus siulo, kad tik iš čia išvažiuočiau, treti pas Tilzės paneles siūnia, o kokie ten chigarginiai Strazdai, snapus iškė, tik ir šaukia, tik ir šaukia: — Ura! ura! „pristupom!“

Mano net kinkos virpė pradėjo. Žiuriu, kas bus toliau... Klausau, ausį per langą iškisęs. Štai pirmo eskadrono generolas ir L. S. S. A. divizijos vadas, J. Baltrušaitis, pradėjo teirautiesi (žiur. 30 Nr. „Kovos“) pas L. S. D. P. divizijos generolus Lietuvoje, kas aš per vienas, kad negali mane iš čia išviti.

Matyt Amerikos generolas ir liuosnorių detektyvu stoji, kad pradėjo vienas teirautiesi.

Skubinosi, žmogelis, šnipinėti ir atrasti, kas aš per sutvėrimas. Da šnipinėjimas neužsilaigė, o jis žmogelis, leido iš savo lengvosios artilerijos šūvis ant mano galvos, pilnus paplavų ir šiukšlių, užmiršo, kad tokius neįsimintinus ir purvinius darbelius žmoniškumas ir įstatymai sulauko nuo pertolimo įsibėgėjimo.

Štai iš Europos atlekia žinia, kad aš „samozvancas“ ir pataria kuonogreiciausiai areštuoti, ar prigrdyti kur „Dilgėlėms“ apaugusiame dumblyne. Ir pagelbon, per „Lietuvą“, Belgiją ir Sveicarijos kalnus, pribuna „sunkioji artilerija“ po vadovystę štabščilio — generolo K. Janonio, kurią užvarė ant kalno Mon-Blano ir pradėjo leisti šūvius per jures Amerikos link. Generolas K. Janonis tik ir leidžia, tik ir leidžia šūvius ir vis stipriausius šūvius!

Paklio neapsakomai baisus triukšmas tarpe Amerikiečių. Vieni, sukišę galvas į krizį, žuvo — negalėjo išsisaugoti, kiti, išsizioję, gaudė leidžiamas iš daugaus bombas, manydami, tai mašina, treti biau- rėjosi tokiais darbais, o aš iš to išgašcio palindau po lava ir įpuoliau į „letargišką“ miegą.

Dabar aš sapnuoju.

Rodos „narsiojo generolo K. Janonio sprogsta bombos ir šrapneliai virš žmonių galvų. Iš jų tai ir laksto į visas puses šiukšlės, visokios atmetos ir kokie tie popiegaliai, ant kurių pribraižyta šiaip: „Amerikoje randasi garsus „samozvancas“, buk tai L. S. D. P. divizijos buvęs atstovas, kuris iš

karės — revoliucijos daro biznį; nors tam teisingų daromųjų neturiu, bet visgi reikia atkreipti ant jo nemazą atydą, nes jis yra samozvancas. Apie tai iš tikrų šaltinių sužinojau — susnūpinėjau per tulą bendrą, vieną žymiausiųjų L. S. D. P. divizijos žmonių, kuris prie tos divizijos komiteto nepriguli, bet labai arti jos stovi, kad „samozvancas“ bei didvyris nėra ir ne buvo L. S. D. P. divizijos atstovu. Jei jis tokiu skelbėsi, tai melas! ir da syki melas! Jei ir siuntė kas, tai greičiau bus, kad siuntė kokia ten redakcija su redakcijos antspauda, — tikrai negaliu parašyti.

Kad „samozvancas“ — didvyris sėdėjo kalėjime, dabar aš visai nesiginėjau, dabar aš išstoriau; ir jei mano atsisaukime — fejletono buvo kas, tai visai kas kitas buvo rašyta, aš dabar neatmuo, ar pats gerai nesuprantu.

Bet susisenti aš visgi nemanau, aš noriu ir ant toliaus pasilikti profesionaliniu šmeiziku — tai mano amatas.

„Kad „samozvancas“ — didvyris“ neturi jokio supratimo apie karą-revoliuciją ir socializmą — labai aiškus dalykas.

Man esant Belgijoje, girdėjau, kaip „samoz-div.“ kalbėjo tokią gudrybę Skotijoje:

„Iš tikrų, girdi, šaltinių sužinojau, kad caras yra juodosios šimtinės vadu ir šaltiniu, iš kurio plaukia visokios žudynės Rusijoje ir žmonių vargas. Už tai carą revoliucionieriai nusprendė nužudyti.“

Broliai Amerikiečiai! Tai ne tiesa! Biauurs melas! Caras nėra ir nebuvo juodosios šimtinės vadu! Jis yra geras, labai geras žmogus!...

Gailėtės jo! Nežiūrėkite, kad ten Rusijoje po dešikus kas dieną pakaria nekaltų revoliucionierių, kuomet caras užtvirtina mirties dekretą... Gailėtės jo!

Rasi tik revoliucionieriams pamišems samozvancui — didvyriui Rusijos carukas Mikutis negeras....

Netiesa! melas. Jei kas sako, kad visos žmonijos nelaimių šaltinis — tai caras Rusijoje, o ypač Lietuvoje — tai kapitalizmo ir da kartą — kapitalizmo tvarka kalta!...

Klausikite, Amerikiečiai, ant kiek tasai kapitalizmas išsipletojęs! Net Lietuvoje, kada šviežiai išvaigo Nemuną, neapsakomai pakilo pramonė: vieni užsiima importu, kiti — eksportu. Milžiniški laivai taip ir skrajoja po Nemuną — tai iš Karaliaučiaus, tai iš New Yorko ir vis pilni bačkų su silkėmis ir kelbukais.

O lietuvių vertelgos veža vyžas ir ožkų surius ir kitokių produktų Kaunan. Išgabenti kur į kitą šalį. O kad nepakylstų sugrįžti atgal iš Kauno bei Vilniaus parodos, kiekvienas lietuvis ima su savimi planą, padirbtą topografo Balevičiaus. Tik nelaimė vertelgo: — ant plano pažymėtos visos senos ir naujos kopylėtės ir bažnyčios, o vyžas kur gabenti visai ne pažymėta.

Čia priduriu, jog norintieji sugrįžti Lietuvon, gali tiesiog imti laivus iš New Yorko Kaunan. Čia da neviskas. Samoz-divyris da gražesnes istorijas pasakojo.

Trepovas, girdi, palindo po lava ir ten pastipio.

Ir tas ne tiesa. Kada Senapilės gimnazistai buvo pas jį su komunią, matė, kaip jis prieš rurtį gulėjo ant lovos. Ir kur čia dabar teisybė? Ir kam čia taip užsipyti ant generolo Trepo, kam jį taip „apibrozyt“? Jei jis prieš mirtį ir nusirito nuo lovos, nuody apimtas, kaip rusiškį laikraštį rašė, tai tam galima visai netikėti.

Zodžiu sakant, samozvancas iš proto išsikraustė ir kalbėti su juo niepie principus aš nemanau, nes ir aš pats... nebeką išmanau, kaip tik pasakyti, kad samozvancas „kvailas“, kaip bato aulas ir jam vieta ne kur kitur, kaip tik Vileikos rumuose.

Gruškite tą samozvancą iš Amerikos, jis beprotis!

Amerikos lietuvių šaukia: — Banzai! banzai!

Aš nuo to šauksmo pabudau ir kokių tai budu pasijutau tarp Chicago vegetarijų ir „moralistių-inteligentų“; vienas iš jų, brukdamas „Lietuvos“ 36 Nr. ir šypsodamasi, ne tai ironiškai, ne tai iš džiaugsmo, prakalbėjo:

— Šia jums ir revoliucijinis biznis, šia jums ir Tilzės pancelės!...

Peržiūrėjęs laikraštį, atradau ne daugiau, kaip tik kad K. Jano-

nis kviečia paš savo į Vileikos rums.

Kodėl aš patikau jam — nežinau.

A. Zagaras.

IŠ VISUR.

Maskolijoje platinasi cholera, kad ji apsiereiskė jau Peterburge, tas likosi jau daktary susekta. Mieste Taganroge dėl choleros buvo jau sparkus gyventojų susirėmimas su policija išsilpinus pasikalui, buk policija sveikus žmonis su prievartą gabena į choleros apimtiems gynyklas.

Anglijos darbininkų organizacijos reikalauja ypatingų teisių prieš gabenamus, užgimus svetur streikams, streiklaužius. Darbininkų organizacijos reikalauja, kad streiklaužiai būtų teisų baudžiami, teipgi ir juos svetur gabenant.

Cechijoje, mieste Rumberg, katalikai susaukė kongresą. Tas nepatiko laisvamaniams ir socialistams, kurie stengėsi ardyti visokiąs budaus katalikų susirinkimą. Policija neįstengė demonstrantų suvaldyti, reikėjo pagelbėti siųsti kariūnėn.

Netoli Hastingen, Siaurinių jurių pakrantėse, vilyns išmėtė tūščių butelį, kuriame buvo popierės šmotelis, o ant jo parašyta: „Dieve mus gelbėk, mes žuvm. Mes esam prie Skagen. Laivas „Hovelaar“. Matyt laike paskutinių, siautusių ant Siaurinių jurių vėtrų paskendo su visais žmonėmis minėto vardo holandiškas laivas.

Maskoliska pasažierių garlaivinių linija tarp New Yorko ir Liepojos pirmuose metuose turėjo nepreteklaus 200000 dol.; šiųmetinis per 9 mėnesius nepreteklius siekia jau 500000 dol. Matyt mažai žmonių keliauja maskoliskais garlaiviais.

Kaip daug Londone yra darbininkų be darbo, galima spręsti iš to, kad užimti vieną namų sargų vietą atsisaukė 3000 norinčių tą vietą gauti. Alga buvo paskirta \$4.50 į savaitę.

Vakarišėse Indijose, ant salos Tulks, smarkus sukurs veik visą miestą Grand Turk išgriovė. Portele su visais žmonėmis paskendo į laivas Telegraph. Prazuvo ir tulas žvejų skaitlius.

Prancūzijoje, mieste Orleans suėmė vieną vokiečių, kuris stengėsi papirkti artilerijos kareivį, kad jam parodytų naujausias Prancūzijos kanuoles. Matyt tai yra Vokietijos kariūnenės šnipas.

Sulyg atėjusių žinių, mušyje prancūzų su arabais aplinkinėse Boudenh, arabai nužudė 3000 užmuštų kareivių, prancūzai turėjo tik 21 pašautą kareivį.

Anglijos pakrantėse, laike smarkios vėtros paskendo su visais įgulos žmonėmis laivas „Phyllis Gray“

Peterburge likosi uždarytas juodašimčių laikraštis „Znamia“ už užsipuolimus ant Tolstojaus.

Netoli miesto Tabriz, Persijoje, revoliucionieriai sumušė dalį šacho kariūnenės, pasiūtus suvaldyti revoliuciją.

Cholera apsiereiskė jau Maskolijos sostapilyje Peterburge: čia nuo choleros pasimirė jau dvi ypatos.

Ateinačiuose metuose, Anglijos sostapilyje Londone atsibus amerikoniška paroda.

PATĖMIJIMAS.

„Lietuvoje“, Nr. 36, straipsnyje „Ar tik nebūs ir vėl paranoia?“ yra gana žymi klaida. Nerupia man visos to straipsnio turinys, tiksliai vienas jame išsireikšimas, kurs parodo, jog p. Vėjas Rašto Sv. nepažįsta, jei ji kada nors skaitė, tai klaidingai suprato. Jis minėtame straipsnyje tvirtina, kad Sv. Raštas sako, buk žemė gyvuoją tik 6000 metų.

Geistina buty, kad p. Vėjas nurodytą tą vietą, kame Šventraityje apie tai pasakytą? Aš jį perskaičiau, bet apie tai, kad pasauliui duoty tikrai 6000 metų senumo R. S. niekur neradau. P. Vėjas, jei nepatingės atversti tikrai pirmą Sv. R. puslapį pirmame jo

straipsnyje atras pasakojimą apie „dienas“ tvėrimo. Tos gi dienos sulyg Palmerio Vigouroux, Carlyn'o, Hamard'o ir d. k. ne yra dienoms 24 valandų, bet perijodai, amžiai neapriboto ilgio. Ištikro, žodis hebraiskas yom (diena) reiskia netikėtai dieną 24 valandų laiko, bet ir neapribuoto laiko tarpą. Beto, žinovai hebraiškos kalbos tvirtina, jog išreiskimui žodžio „perijodas, amžius“ hebraiškoje kalboje kito žodžio nėra kaip tik yom (Vigouroux, Man. bibl. I, n. 267). Iš to gi ir išeina, kad 6000 metų pirmojo žmogaus galėjo prasitęsti amžiai, nuosekliai (žemė) pagonis turėjo pergyventi tą laiką, bet ne 6000 metų, kaip p. Vėjas tvirtina. Sv. Raštas, tiesa, skaito metus iki Christaus atėjimo 4000, bet pradeda nuo to laiko, kada pirmutinis žmogus, Adomas, nuosto laimingo gyvenimo t. v. rojaus. Tam laikui pridėjus mūsų laikus, pasidaro apie 6000, arba laikas kaip žmogus gyuoja, (ir tas su mokslo išaiškinimais ne tinka. Chiničių ir indiečių raštai siekia toliau. Red.) tik ne pasaulis.

Kun. M. P.

Redakcijos atsakymai.

Juozapinui. Geistinos butų korespondencijos aprašanos ką nors svarbesnio, o ne vieni išjuokimai ir pastapos apkalbos. Iš tokių niekam nėra naudos, tokios tik laikraštį teršia. Laikraštis ne bo-biškiems plepalams skiriamas. Iš viso aprašymo negalima žinoti nė apie ką, ne kaip kalbėta. Tai ne korespondencija!

Collinsviličiui. Bobų vaidai ir besikolijimai laikraščiai netinka, reikia ko nors svarbesnio. Tamistos rastelis netilps, nes jame nieko visuomenę apėinančio nėra.

Pranešu draugų vertėjų žinią, kad verčiu į lietuvišką kalbą Maksimo Gorkio veikalą po antgalvį „Nereikalingo žmogaus gyvenimas“ — veikalui tema paimta iš Rosijos šnipų gyvenimo.

V. K. Račkauskas.

KLAIDOS ATITAIŠYMAS.

Perleitas „Lietuvos“ num. vietof 37 išėjo 36. Klaida pasidarė per neadidumą laikraščio darbininkų. Taigi, perleitas num. „Lietuvos“ turi būti 37. Išeleistavė.

APGARSINIMAI.

SĖDŽIAMAS DARBAS.

Ponas J. Kozen, slovakių korespondentas, Chicago, Ill. rašo mums šiteip: „Aš dirbu visą dieną sėdėdamas prie savo rašomos mašinos ir buvau susirgęs dēlei stokos išsimankstymo netekimu nuro valgyti ir negromuliojimu. Išmėgęs daugelį rūšių miltelių ir pilių aš atkreipiau savo atidžią į Trinerio Amerikonišką Elikysrą Karčiojo Vyno po kelių dienų man noras valgyti pradėjo ateiti ir dabar aš galiu valgyti bile ką. Iš tiesų tai yra mano priedermė patakti jį visiems, kurie turi menką norą prie valgio.“ Žmonės, kurie visuomet sėdi, tankiausiai yra varginami negromuliojimu, užkietėjimo vidurių ir kitų negalių. Trinerio Amerikoniškas Elikysras Karčiojo Vyno yra vienintelis vaistas nuo jų. Jis padigina gromuliojimo organus prie didesnio veiklumo ir užlaiko juos stipriais ir sveikais. Vartok jį visuose ne-sveikumuose skilvio ir žarnų. Gaudamas aptikose. Juozapas Trineris, 616-622 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Rankų šašetai ir Parinktieji šašetai. Surinko A. Agaras. Priešdėmų vakarais lietuvių lietuvių: šašetai knygoje telpa pavelkėliai, kokius su rankų šašetais galima parodyti ir tam tinkami apskaitymai. Puslapių 32. Kaina 10c.

Rugėtasas Pienas, [rankis] lietuvių sveikatos užtikrinimui, vertė Dr. A. V. Autorius nurodo kaip plačiai yra vartojamas rugėtasas pienas kaip valstas nuo įvairių ligų. Pust. 22. Kaina 5c.

Scenikškieji vaizdėliai. Parasė Vaisgantas. Telpa šioje knygelėje sekanči veikalai: 1) Nepadejus - nės ko kasti, dviejų veiksmų komedija. 2) Nėgryna sūnėnė, Monologas. 3) Paskutinį Kartą, Monologas. 4) Tikslai niekam nesakyti! Scena iš 3 ypatų. 5) Namai pragari, sceniškas vaizdėlis. 6) Lietuvių pavasaris - Elėlis. Pust. 98. Kaina 35c.

Šiaurės Karžygiai, keturių veiksmų tragedija H. Ibsen'o. Iš rusų, lenkų ir vokiečių vertimų vertė K. Poldas. Veiksmas atsitūva Norvegijos šiaurėje, Karaliaus Henrikio Krūvinio Kirvio laikuose. Pust. 77. Kaina 25c.

Sparnai, Drama III-juose aktuose. Parasė V. Šiaulėnė. Yra geras su naujomis idėjomis perstatymas. Pust. 44. Kaina 30c.

Svarbi priežastis, vieno veiksmo komedija. Parasė P. Bayard ir kalburiomis permainomis iš lenkų kalbos vertė K. Zegota. Pust. 62. Kaina 15c.

Sulaukė, iš tautiško serbų atgimimo pasakojimas. Parasė Terežija Jadviga, iš lenkų kalbos vertė Baltus Virpa. Pust. 132. Kaina 25c.

Šventas Petras Rymė, Apsakka iš krikščionių persekiojimo Nerono laikais. Perdirbo iš Henrikio Sinkovičiaus apysakos "Ši Vadi". H. S. vertė Adolfas Vėgėlė. Pust. 230. Kaina 40c.

Svajus, arba valdas siekimo augštybės. Tragedija-Poema, V aktuose. Parasė J. Viskoksa.

Yra tai fantastiškas piešinys, parašytas dramatiškame pavidele. Pust. 135. Kaina 40c.

Svarbus klausimas, Ar yra Dievas? Ar reikia tikėti? Kur tikėja yra tikra? Parasė Jurgis Baltušaitis. Pust. 71. Kaina 20c.

Širdis žmogaus prilyginta Bažnyčiai. Dievo arba liūdli piktų dvasių, išreikštą per 10 paveikslų. Pust. 48. Kaina 20c.

Šventoji istorija žemesniamjam lietuviui mokyklų skyriui, trumpai apasakoti. J. Suster T. D. Vertė A. Vėgėlė. Pust. 88. Kaina 15c.

Šv. Pranciškaus iš Asyžiaus gyvenimas pagal kun. A. Beltramio. S. J. Baltušaitis. Pust. 41. Kaina 15c.

Trumputė Lietuvos istorija. Antras patalysas išleidimas. Knygėlė gera pradėms lietuvių mokykloms. Pust. 79. Kaina 20c.

Tris Mylimos. Komedija trijuose aktuose. Parasė Zemaite. Pust. 44. Kaina 25c.

Tautiškos Politikos knygyne. Telpa čia Rusijos politijos viešpatavimas, persekiojimas ypatas laisvės, draugijų ir susirinkimų, laisvės dvasio ir sąjūdės, ir kame išganymas? Pust. 47. Kaina 10c.

Telamas, Parasė V. Reymont, iš lenkų kalbos vertė Adl. V. Apsakka iš sodžiaus žmonių gyvenimo. Pust. 22. Kaina 10c.

Telamas ir jo nepriklausomybė. A. Leontjev'o. Iš rusų kalbos vertė Alfa. Pust. 32. Kaina 10c.

Tikri ir netikri šventieji. Pavėlikėliai iš gyvenimo kankintinių ir kankintojų. Išleista Susiv. Lietuvių Laisvamanų. Pust. 61. Kaina 15c.

Tiesų lygybė. A. Leontjev'o, vertė Pl. V. Kallėlis. Iš rusų kalbos vertė lygybė, kurių linki eina žmonija bankama "laisvės ir lygybės". Pust. 19. Kaina 5c.

Tėvynainių Giesmės. Parasė Vytyrys. Pust. 24. Kaina 10c.

Tuktantis Nakėlių viena. Arabiškos pasakos. I dalis. Puslapių 39. Kaina 35c.

Valkai. Parasė Oktavus Mirbo, vertė J. V. Telpa čia šios apysakos: 1) Valkai, 2) Virvės, 3) Klodas G. Aktyros ir vertos perskaitymo kiekvienam. Pust. 48. Kaina 15c.

Vėjinis Malūnas. Pagal lenkišką parasė P. B. Apsakka kaip ašdas nusipirkti vėjinį malūną geosifui, bet vėtrai užėjus, malūną sulaužė, ne mokant su malūnu apsieiti ir tt. Pust. 64. Kaina 25c.

Vikrus Vaikinas. Apsakka iš norvegų gyvenimo, sekanči Bjernsona. Apsakka užimanti kiekvieną, su grafiškai pildomais. Pust. 30. Kaina 10c.

Vincas Stonis. Apsakka iš žmonių gyvenimo. Parasė J. Satrijos Ragana. Pust. 143. Kaina 35c.

Volungė ir vėversėlis. Elėlis Margalo, yra daug įvairių elėlių. Tėvyniški, meilūs, muzikali, sakmės, ir deklamacijos. Pust. 170. Kaina 60c.

Užkapotas žvėrblys. Apsakka V. J. Nemirovič - Dančenko. Pust. 24. Kaina 10c.

Zibutė arba pirmieji pavasario žiedai, elėlis Jovaro. Telpa 17 įvairių elėlių parašytų vieno iš gabiausių elėlių kūrėjo Jovaro; laikraščiuose kritika šią knygelę augščiau išskėdė, negu kokias kitas elėles. Pust. 15. Kaina 5c.

Žmonių Savivalda Naujoje Zelandijoje. N. Čumakov'o. Iš rusų kalbos vertė A. Žuvis. Pust. 35. Kaina 10c.

Žmonių užsitytojai Broilai Grakchal. Vertė iš rusų kalbos Šermukšnė. Pust. 32. Kaina 10c.

Žodys Lietuviškai - angliškai kalbos. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

Žodys Lietuviškai - Rusiškai. Sutašė Antanas Lalis. Pust. 352. Iš šio turėjimo tik su apdarais po \$2.00, dabar kas nori piglaus nusipirkti, tai popierio viršelis, kaina \$1.00

200 Akis už akį, dantis už dantį. Juokai viename akte. Perdirbta iš vokiško. Chicago, Ill. 1907, pusl. 29. 10c

210 Dėdė atvažiuo. Komedija viename akte. Pagal lenkišką sutaisė K. B. ir M. P. Chicago, Ill. 1902, pusl. 62. 20c

225 Geriausio vėliaus negu niekas. Komedija viename akte. Pagal lenkišką sutaisė K. B. ir M. P. Chicago, Ill. 1902, pusl. 48. 15c

237 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

257 Kun. Gramulos Raštinėje. Komedia viename akte. Parasė kun. Fr. Hodur. Grafiškai parašyta komedija, tinkanti perstatymui. Chicago, Ill. 1906, pusl. 14. 20c

"LIETUVOS" AGENTAI. Pas šiuos agentus galima užsisakyti "Lietuvą" metams ir pasmokėti.

Brooklyn, N. Y. A. Lesnaukas, 347 Rodney Street. S. Rinkovicia, 78 Grand Street.

Baltimore, Md. L. Gawila, 1834 N. Castle Street.

Cleveland, Ohio. Pov. Sukis, 6524 Forman Ave. S. E. Chicago, Ill. Jonas Janušas, 51 W. 15th Pl.

East St. Louis, Ill. Juoz. Rainis, 452 Collinsville Ave.

New Britain, Conn. M. J. Ceponis, 21 Pleasant Street.

Newark, N. J. V. Ambrazevičius, 178 Ferry Street.

Pittsburg, Pa. Jonas A. Ignatius, 46 So. 22nd Street.

So. Boston, Mass. N. Gendrolis, 224 Athens Street.

Scranton, Pa. Juoz. Petrilius, 1514 Ross Ave.

Shenandoah, Pa. And. Mačis, 138 So. Main Street. T. Kryžanaukas, 12½ Cherry Street.

Turners Falls, Mass. K. P. Simkonis.

Waterbury, Conn. J. Zemanaukas, 39 W. Porter St.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Westville, Ill. Juozas J. Silkas.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Worcester, Mass. Ant. Bernotas, 12 Harlem Street.

Telefonas Yards 3162 Dr. A. L. Graiczunas 3312 S. Halsted Street :: Chicago

Medikališkas miesto inspektorius.

Dr. O. C

